Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3758
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
7 Noiembrie 1956

Trăiască victoriosul steag al Marelui Octombrie — steagul păcii, socialismului și prieteniei între toate popoarele!

A 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Ședința festivă de la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 noiembrie a avut loc la Moscova ședința festivă a Sovietului din Moscova de deputați ai oamenilor muncii împreună cu reprezentanți ai organizațiilor de partid, obștești și ai armatei sovietice, consacrată celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pentru prima oară, această ședință a avut loc în clădirea recent construită a Palatului sporturilor al stadionului central „Lenin" de la Lujniki. La invitația Sov.etului Moscova de deputați ai oamenilor muncii și a Comitetului orășenesc al P.C.U.S., la ședință s-au întrunit peste 10.000 de locuitori ai Moscovei — muncitori și muncitoare de la uzinele și fabricile din capitală, constructori, conducători de întreprinderi, oameni de știință și artă, activiști de partid și sovietici, ostași ai armatei sovietice, numeroase delegații străine, care se află în Uniunea Sovietică. Au asistat de asemenea șefii reprezentanțelor diplomatice, acreditați în U.R.S.S.

Ora 18,10 minute. Locuitorii Moscovei și oaspeții au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Ședința festivă a fost deschisă de N. I. Bobrovnikov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Moscova de deputați ai oamenilor muncii.

Raportul „A 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" a fost prezentat de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistență.

După încheierea ședinței festive a avut loc un mare concert.

Raportul tovarășului M. A. Suslov

I.

Tovarăși! Acum 39 de ani, clasa muncitoare din țara noastră, în alianță cu țărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Comunist, au nimicit odinioară odioasa exploatare a oropsiților de partid, obștești și ai armatei sovietice, consacrată celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pentru prima oară, această ședință a avut loc în clădirea recent construită a Palatului sporturilor al stadionului central „Lenin" de la Lujniki. La invitația Sov.etului Moscova de deputați ai oamenilor muncii și a Comitetului orășenesc al P.C.U.S., la ședință s-au întrunit peste 10.000 de locuitori ai Moscovei — muncitori și muncitoare de la uzinele și fabricile din capitală, constructori, conducători de întreprinderi, oameni de știință și artă, activiști de partid și sovietici, ostași ai armatei sovietice, numeroase delegații străine, care se află în Uniunea Sovietică. Au asistat de asemenea șefii reprezentanțelor diplomatice, acreditați în U.R.S.S.

Ora 18,10 minute. Locuitorii Moscovei și oaspeții au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Ședința festivă a fost deschisă de N. I. Bobrovnikov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Moscova de deputați ai oamenilor muncii.

Raportul „A 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" a fost prezentat de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistență.

După încheierea ședinței festive a avut loc un mare concert.

Tovarăși! Acum 39 de ani, clasa muncitoare din țara noastră, în alianță cu țărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Comunist, au nimicit odinioară odioasa exploatare a oropsiților de partid, obștești și ai armatei sovietice, consacrată celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pentru prima oară, această ședință a avut loc în clădirea recent construită a Palatului sporturilor al stadionului central „Lenin" de la Lujniki. La invitația Sov.etului Moscova de deputați ai oamenilor muncii și a Comitetului orășenesc al P.C.U.S., la ședință s-au întrunit peste 10.000 de locuitori ai Moscovei — muncitori și muncitoare de la uzinele și fabricile din capitală, constructori, conducători de întreprinderi, oameni de știință și artă, activiști de partid și sovietici, ostași ai armatei sovietice, numeroase delegații străine, care se află în Uniunea Sovietică. Au asistat de asemenea șefii reprezentanțelor diplomatice, acreditați în U.R.S.S.

Ora 18,10 minute. Locuitorii Moscovei și oaspeții au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, N. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Ședința festivă a fost deschisă de N. I. Bobrovnikov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Moscova de deputați ai oamenilor muncii.

Raportul „A 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" a fost prezentat de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistență.

După încheierea ședinței festive a avut loc un mare concert.

II.

In lupta pentru construirea comunismului în țara noastră, anul 1956 este un an remarcabil. Întrecerea socialistă cu adevărat a întregului popor pentru îndeplinirea celui de al șaselea plan cincinal, care s-a desfășurat pe larg atît la orașe cît și la sate, a avut rezultate minunate în toate domeniile economiei noastre naționale și a dus la o însemnată îmbunătățire a bunăstării materiale a oamenilor muncii din Uniunea Sovietică.

Industria noastră îndeplinește cu succes programul reproducției socialiste lărgite adoptat la Congresul al XX-lea. În perioada ianuarie-octombrie 1956 planul producției industriale globale a fost îndeplinit în proporție de 102 la sută.

Eforturile partidului nostru și ale întregului popor sovietic sînt îndreptate înainte de toate spre asigurarea creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție. Toate ramurile industriei grele — coloana vertebrală a economiei sovietice și temelia dezvoltării cu succes a întregii economii naționale — sînt în plină dezvoltare. În primele zece luni ale anului curent producția ramurilor industriale producătoare de mijloace de producție a crescut cu peste 11 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut.

Înregistrăm o creștere deosebit de mare în domeniul producției uneltelor de muncă. Anul acesta, producția industriei constructoare de mașini și a industriei de prelucrare a metalelor va crește cu 12 la sută, iar în comparație cu anul 1940 ea va spori de cinci ori. Nivelul de dezvoltare atins de construcția de mașini reprezintă baza de nădejde pentru asigurarea progresului continuu al întregii economii naționale.

În 1956, în Uniunea Sovietică vor fi produse 49 de milioane de tone de oțel, vor fi extrase aproximativ 430 de milioane de tone de cărbune, 84 de milioane de tone de țiței, vor fi produse 192 de miliarde de kWh de energie electrică. În comparație cu Rusia prerevoluționară Uniunea Sovietică produce astăzi de 11 ori mai mult oțel, extrage de nouă ori mai mult țiței și de 15 ori mai mult cărbune și produce de aproape 100 de ori mai multă energie electrică. În prezent, întreaga producție industrială a Uniunii Sovietice este de 30 de ori mai mare decît în 1913.

Aceste cifre exprimă faptul istoric al transformării U.R.S.S. într-o mare putere industrială. Ele vorbesc în mod grăitor despre posibilitățile nelimitate pe care Revoluția Socialistă din Octombrie le-a deschis dezvoltării forțelor de producție în țara noastră și despre marea amploare a muncii constructive creatoare a poporului sovietic, care în octombrie 1917 și-a luat soarta în propriile sale mîini.

Ritmul de creștere al industriei noastre depășește cu mult ritmul de dezvoltare al industriei principalelor țări capitaliste. În 1955, în U.R.S.S. va fi produs de zece ori mai mult oțel decît în 1929, în timp ce în S.U.A. producția de oțel crește în această perioadă de 1,8 ori în total. Extracția de petrol sporește în U.R.S.S. în aceeași perioadă, de 6 ori, iar în S.U.A. — de 2,5 ori, producția de energie electrică crește în Uniunea Sovietică, în mod corespunzător, de 31 de ori, iar în S.U.A. de 6 ori. În privința volumului absolut al producției de oțel, petrol, energie electrică, U.R.S.S. rămîne încă cu mult în urma S.U.A. Superioritatea noastră în ce privește ritmul constituie însă o garanție sigură că această rămînere în urmă va fi lichidată într-un termen istoric cît se poate de scurt.

Superioritatea sistemului economic socialist față de sistemul economic capitalist devine an de an tot mai simțitoare, tot mai evidentă. În întrecerea dintre cele două sisteme victoria va fi necondiționat și deplin de partea socialismului. Toți oamenii sovietici sînt pătrunși de convingerea profundă că marele Lenin a avut dreptate spunînd în una din ultimele sale cuvîntări: „Vom reuși să ajungem din urmă celelalte state cu o rapiditate la care ele nici nu au visat".

Pe baza creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție și a dezvoltării agriculturii noastre se creează condițiile pentru lărgirea producției bunurilor de consum popular. În primele zece luni ale acestui an, ramurile industriei ușoare și alimentare au sporit producția cu 10 la sută, lărgind sortimentul ei și îmbunătățind calitatea.

Industria socialistă se poate mîndri pe bună dreptate cu succesele ei serioase. Dar aceste succese puteau fi și mai importante dacă ar fi fost folosite mai complet și mai bine toate posibilitățile și rezervele noastre, dacă toate ramurile industriei ar fi lucrat la fel de bine.

Or, în 1956 s-a produs o rămînere în urmă în îndeplinirea planurilor de stat de către unele ramuri ale industriei grele. Aceasta se referă la industria cărbunelui din Donbas, la siderurgie, industria cimentului și industria forestieră, ceea ce a provocat anumite greutăți în asigurarea economiei naționale cu cărbune, metale, ciment și lemn. Lichidarea rămînerii în urmă a acestor ramuri ale industriei trebuie considerată drept o sarcină primordială de importanță de stat.

Lucrătorii din industria sovietică trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea la timp a sarcinilor și planurilor de stat, să perfecționeze metodele de conducere a întreprinderilor, să lupte cu perseverență pentru progresul tehnic continuu, pentru reînoirea și îmbunătățirea tehnicii producției.

Țara noastră a pășit cu încredere în era unei noi revoluții tehnico-științifice industriale, legată în primul rînd de descoperirea metodelor de folosire a energiei atomice. Se știe că este al treilea an de cînd la noi funcționează cu succes centrala atomică industrială, se desfășoară activ lucrări de pregătire în vederea construirii unor noi centrale atomice, mai puternice, se construiește un spărgător de gheață cu motor atomic. În industria, agricultura, medicina, știința și tehnica noastră se folosesc pe scară tot mai largă izotopii radioactivi.

Dezvoltarea științei și tehnicii își găsește expresia în numeroase ramuri ale industriei. În procesul de producție la oțelării și furnale suflajul de oxigen și-a găsit o largă aplicare. Într-o serie de uzine metalurgice se desfășoară lucrări pentru organizarea procesului de turnare neîntreruptă a oțelului. În întreprinderile înaintate constructoare de mașini se introduce turnarea de precizie, metode de matrițare de precizie, sudura electrică sub zgură. În industria

(Continuare în pag. 2-a)

Adunarea festivă din Capitală

Marți seara a avut loc în marea sală a sporturilor Floreasca adunarea festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie 1956 — a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de comitetul orășenesc București al P.M.R. și de comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

La adunarea festivă au luat parte aproape 5.000 de persoane: activiști de partid și de stat și conducători ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, personalități ale vieții științifice, culturale și artistice, reprezentanți ai presei române și străine, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Au participat membri ai corpului diplomatic: ambasadorii R.P.D. Coreene — Den Em; R.D. Germane — W. Eggerath; R.P. Bulgaria — S. Pavlov; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R.P. Albania — M. Lako; R.P. Chineze — Ke Bo-nian; R. Cehoslovace — dr. Ivan Rohal Ilkiv; R.P. Ungare — Ferenc Keleti; însărcinații cu afaceri ad-interim ai R.P. Polone — Czeslow Kasprzak; R.D. Vietnam — Fan Van Su și alți membri ai corpului diplomatic.

În prezidiu iau loc tovarășii:

Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, acad. Mihail Sadoveanu, A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, S. Bugnici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, Fl. Dănălache, Th. Iordăchescu, V. Cristache, V. Trofin, Stela Enescu, A. Vlădoiu, acad. Ș. Milcu, acad. M. Beniuc, Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu, C. Putinică, directorul uzinelor „23 August", Elena Chișiu, filatoare fruntașă la întreprinderea Industria Bumbacului A. Tache Gheorghe, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, regiunea București, Pîrvu Vasile, președintele întovărășirii agricole „Drum Nou" din raionul Titu, și Negoiță Mihalache, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din raionul Alexandria.

Fanfara intonează imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Adunarea festivă este deschisă de tovarășul Florian Dănălache, prim secretar al comitetului orășenesc București al P.M.R.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a vorbit apoi despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Mii de participanți au subliniat cuvîntarea în repetate rînduri cu ovații îndelungate.

Ultimele fraze ale cuvîntării tovarășului C. Pîrvulescu sînt acoperite de urale care nu mai contenesc. Participanții la adunare se ridică în picioare. Se ovaționează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică, pentru unitatea și solidaritatea frățească dintre popoarele marelui lagăr al păcii și socialismului. Cei prezenți își exprimă încrederea în victoria cauzei socialismului, în triumful ideilor leniniismului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul de neclintit față de Partidul Muncitoresc Romîn, față de Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

A urmat un program artistic dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S., orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu" și de ansamblul de cîntece și dansuri al M.F.A.

Impunătoarea adunare festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie s-a încheiat prin intonarea, de către întreaga asistență a internaționalei, imnul scump al oamenilor muncii din toată lumea. (Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului C. Pîrvulescu

Tovarăși,

Victoria istorică obținută acum aproape patru decenii de către proletariatul rus, condus de partidul său comunist, în frunte cu nemuritorul Vladimir Ilici Lenin, a însemnat un moment de cotitură în istoria lumii. Din octombrie 1917 omenirea a intrat într-o nouă eră, era desființării exploatării omului de către om, era eliberării sociale și naționale a popoarelor.

În cei 39 de ani care au trecut de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Uniunea Sovietică a trebuit să învingă greutăți și piedici uriașe, să respingă atacurile cele mai sălbatice ale forțelor imperialiste. Dintr-o țară aflată înapoiată, U.R.S.S. a ajuns unul dintre cele mai puternice și mai înaintate state ale lumii. A-ceasta a fost posibil datorită faptului că în frunte cu poporul sovietic stă ca un cîrmaci viteaz și înțelept, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care se călăuzește în întreaga sa activitate după principiile atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a făcut bilanțul marilor victorii obținute de oamenii sovietici în ultimii ani, a arătat căile lichidării consecințelor negative ale cultului personalității, a îmbogățit gîndirea marxistă cu noi teze teoretice și a trasat un vast program de luptă pentru obținerea de noi victorii în construirea comunismului. Acest program a fost însușit de către întreg poporul sovietic și se înfăptuiește cu succes. Într-un ritm rapid se extinde introducerea tehnicii celei mai moderne care asigură indici înalți de productivitate. Producția industrială a U.R.S.S. va fi în 1960 de 5,3 ori mai mare decît în 1940, și de 45 ori mai mare decît în 1913.

În cursul acestui an, statul sovietic a primit din partea colhozurilor și sovhozurilor cantități mult sporite de grîne, îndeosebi de pe pămînturile recent desțelenite. Pe linia îmbunătățirii continue a condițiilor de viață și de muncă ale oamenilor sovietici au fost luate anul acesta măsuri cu privire la reducerea zilei de muncă, creșterea pensiilor, mărirea concediilor de naștere, desființarea taxelor școlare în învățămîntul superior și elementar. Se pregătește introducerea învățămîntului general de 10 ani. În diferite forme de învățămînt sînt încadrate peste 50.000.000 persoane. Cu pași mari se apropie poporul sovietic de îndeplinirea sarcinei sale economice fundamentale — aceea de a ajunge și depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor (Aplauze).

Ideile leninismului care au triumfat acum 39 de ani în Uniunea Sovietică au ridicat la luptă toate popoarele lumii. Într-un șir de țări din Europa și Asia oamenii muncii, conduși de partidele lor marxist-leniniste, au reușit să doboare domnia capitaliștilor și moșierilor și instaurînd puterea muncitorilor și țăranilor, au pășit la construirea socialismului. Sub steagul leninismului se desfășoară transformările socialiste în marea Chină. Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez a indicat perspectivele grandioase ale transformării Chinei noi într-una din cele mai mari puteri industriale și agricole ale lumii. În democrațiile populare din Europa producția industrială a ajuns la un nivel de trei ori mai înalt decît înainte de eliberare și se iau măsuri eficace pentru o creștere mai rapidă a nivelului de trai al poporului.

Comunitatea țărilor socialiste este cea mai de preț cucerire a popoarelor. Unitatea țărilor socialiste reprezintă o forță care acționează numai în scopurile păcii și progresului uman. Recenta declarație a guvernului sovietic privitoare la relațiile cu țările care construiesc socialismul este menită să întărească și mai mult bazele unității și colaborării țărilor socialiste. În contrast cu relațiile de aservire din lumea capitalistă, țările socialiste dezvoltă relații bazate pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării integrității teritoriale, independenței și suveranității de stat, neamestecului unuia în treburile altuia.

Numai datorită unității și ajutorului reciproc dintre țările socialiste, numai datorită ajutorului multilateral acordat de Uniunea Sovietică, au putut țările socialiste pune capăt dependenței lor politice și economice față de imperialism și realiza mari succese în construcția socialistă. Unitatea țărilor socialiste asigură popoarelor din aceste țări condiții în care ele își pot construi în liniște viața lor nouă, fără riscul de a rămîne dezarmate în fața forțelor agresive ale imperialismului (Aplauze). Toți oamenii iubitori de pace văd azi în unitatea țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. cel mai puternic bastion al păcii și progresului, principalul obstacol în calea uneltirilor forțelor întunecate ale reacțiunii imperialiste. (Aplauze puternice, ovații).

Ideea coexistenței pașnice și a rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor, idee promovată de statele socialiste, găsește un ecou tot mai larg în opinia publică mondială, în lume s-a format astăzi o vastă zonă a păcii care cuprinde mai bine de jumătate din populația globului și care se opune tot mai hotărît planurilor agresive ale cercurilor imperialiste. Sub ochii noștri se desfășoară cu o mare forță destrămarea sistemului colonialist, principalul pivot al imperialismului mondial. În Asia și Africa popoarele își scutură lanțurile și-și proclamă dreptul la o viață independentă.

O puternică dezvoltare cunoaște în zilele noastre lupta oamenilor muncii și a tuturor forțelor democratice din țările capitaliste pentru pace și colaborare între popoare, pentru drepturi și libertăți, pentru un trai mai bun.

Statele socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică desfășoară o politică activă de apărare a păcii. Militînd neobosit pentru înfăptuirea dezarmării, U.R.S.S. a prezentat planuri concrete pentru reducerea efectivelor militare și a armamentelor și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și a luat recent inițiativa de a propune un acord pentru interzicerea experimentării armei atomice și cu hidrogen.

Ideile leniniste ale coexistenței și întrecerii pașnice între cele două sisteme călăuzesc și politica externă a statului nostru. Țara noastră participă activ la activitatea O.N.U. Din inițiativa guvernului romîn au fost restabilite relațiile diplomatice cu Grecia, s-au dezvoltat relațiile economice și culturale cu numeroase țări. Vizita delegației iugoslave conduse de tov. Iosip Broz-Tito în Romînia și a delegației române conduse de tov. Gh. Gheorghiu-Dej în Iugoslavia au permis să se ajungă la comunitate de vederi atît în problemele care interesează cele două țări ale noastre cît și în principalele probleme ale situației internaționale. Oamenii muncii din țările noastre socialiste au salutat, de asemenea, cu vie satisfacție dezvoltarea relațiilor tovărășești dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia (Aplauze).

Temelia de nezdruncinat a politicii noastre externe o constituie prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, unitatea frățească a popoarelor lagărului socialist. Dragostea frățească pentru marea țară a socialismului biruitor trăiește puternic în inima poporului nostru (Aplauze puternice). Muncitorimea noastră, totdeauna, în cele mai grele vremuri, în anii de restriște cînd asupra țării noastre și a întregii Europe se abătuse teroarea sălbatică a reacțiunii, ca și în anii succeselor vremelnice ale fascismului, a păstrat fermă încrederea în statul muncitorilor și țăranilor eliberați, Uniunea Sovietică. În sufletele noastre este mereu vie recunoștința pentru Uniunea Sovietică și glorioasa ei armată care a jucat un rol hotărîtor în eliberarea noastră de sub jugul fascist, în lupta pentru zdrobirea fascismului, pentru eliberarea patriei noastre și a Ungariei și Cehoslovaciei s-a închegat frăția de arme romîno-sovietică. Poporul romîn nu va uita niciodată sprijinul pe care Uniunea Sovietică l-a dat Romîniei pentru a-și cîștiga independența și a-și lua locul ce i se cuvine în rîndul națiunilor lumii, ajutorul sovietic în refacerea economiei și după aceea în construirea unei industrii puternice, moderne, socialiste, temelie a independenței noastre economice. (Aplauze).

Noi știm că prietenia frățească bazată pe principiile leniniste ale deplinei egalități în drepturi și ajutorului reciproc între state suverane, prietenie care leagă țara noastră de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, nu este pe placul reacțiunii imperialiste. Nici n-ar putea să-i fie pe placc această prietenie care contribuie atît de mult la întărirea economică și politică a țării noastre. (Aplauze puternice). Dar valul murdar al calomniilor și uneltirilor dușmane se sparge de zidul realităților incontestabile. Aceste realități trăiesc în sufletul oricărui cetățean cinstit al patriei noastre și de aceea prietenia romîno-sovietică este o cauză scumpă a întregului nostru popor. Zadarnice sînt încercările cercurilor imperialiste de a lovi în prietenia și unitatea frățească a țărilor socialiste, de a le izola de U.R.S.S., forța principală a lagărului socialist. Unitatea țărilor socialiste este trainică și de nezdruncinat. (Aplauze puternice). Mai mult, provocările și diversiunile imperialiste nu fac decît s-o consolideze și mai mult. (Aplauze puternice). Forța și trăinicia de nebiruit a regimului democrat-popular, unitatea de granit a țărilor socialiste, schimbările continue în situația internațională în favoarea forțelor democrației și socialismului fac ca orice încercări ale reacțiunii imperialiste de a lovi în cuceririle popoarelor libere să fie sortite unui eșec inevitabil. (Aplauze puternice și îndelung repetate, ovații).

Cu toate provocările agresive ale cercurilor imperialiste, niciodată n-au avut forțele progresului motive mai întemeiate să privească cu încredere viitorul. Dar, forțele reacțiunii imperialiste, condamnate de istorie nu vor să se împace cu aceasta. Ele caută să provoace o nouă încordare primejdioasă a situației internaționale.

Întreaga opinie publică mondială este revoltată de cinica agresiune armată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului. Poporul romîn și guvernul R.P.R. consideră că este de datoria O.N.U. să condamne cu toată hotărîrea agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și să ia măsuri urgente pentru ca operațiunile militare împotriva Egiptului să înceteze, iar trupele străine să fie retrase de pe teritoriul Egiptului.

Un larg sprijin găsește în opinia publică internațională propunerea cuprinsă în mesajul adresat de tov. Bulganin președintelui Eisenhower și în mesajul guvernului sovietic către Consiliul de Securitate cu privire la acordarea de ajutor armat și de altă na-

(Continuare în pag. 3-a)

Tovarășului K. E. VOROȘILOV, Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
Tovarășului N. A. BULGANIN, Președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.
Tovarășului N. S. HRUȘCIOV, Prim-secretar al Comitetului Central al P. C. U. S.

Cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Consiliul de Miniștri al R.P.R. și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, vă transmit dv. dragi tovarăși și prin dv. popoarelor sovietice frățești, un fierbinte salut și felicitări cordiale.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o nouă eră în istoria omenirii. Ideile ei luminează ca un far puternic oamenilor muncii de pretutindeni calea luptei de eliberare de sub jugul exploatării și oprimării și le insuflă încredere nestrămutată în triumful cauzei socialismului.

Politica consecventă de pace a U.R.S.S. pornită din însăși esența statului socialist sovietic, se bucură de aprobarea tuturor țărilor iubitoare de pace și a celor mai largi mase populare.

Poporul romîn este legat de poporul sovietic printr-o prietenie indestructibilă. El nu va uita niciodată că ostașii sovietici și-au vărsat din belșug sîngele pentru eliberarea Romîniei. Poporul nostru poartă poporului sovietic o caldă recunoștință pentru ajutorul internaționalist acordat Romîniei în toți cei 12 ani ce s-au scurs de la scuturarea de către poporul romîn a jugului fascist. Relațiile de strînsă prietenie și colaborare frățească dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, izvorîte din țelurile comune ale socialismului și păcii, se adîncesc și se dezvoltă continuu.

În fața încercărilor pe care le fac cercurile agresive imperialiste de a submina unitatea țărilor socialiste, pentru a răpi popoarelor acestor țări cuceririle lor revoluționare, poporul romîn în frunte cu clasa muncitoare, oamenii muncii de toate naționalitățile din R.P.R. sînt mai hotărîți ca oricînd să întărească continuu prietenia romîno-sovietică — garanția independenței naționale și suveranității de stat a Romîniei, să întărească puterea muncitorilor și țăranilor și să zdrobească cu fermitate orice uneltire a dușmanilor interni și externi ai orînduirii noastre democrat-populare.

Legăturile frățești între R.P.R., Uniunea Sovietică și celelalte țări ale marei comunități socialiste, legături bazate pe principiile leniniste ale respectării suveranității naționale, avantajelor reciproce și egalității în drepturi, constituie un factor puternic de consolidare a păcii și securității popoarelor, o chezășie a marilor cuceriri economice, politice și sociale ale poporului romîn, a libertății și independenței naționale a Romîniei. Nu există forță în lume care să poată zdruncina unitatea și prietenia țărilor socialiste.

Alături de întreaga omenire progresistă, bucurîndu-se sincer de realizările măreț obținute de Uniunea Sovietică, poporul romîn urează din toată inima popoarelor frățești ale U.R.S.S. noi și mari succese în opera de construire a comunismului și asigurarea păcii în întreaga lume.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și poporul sovietic.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.
CHIVU STOICA

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Raportul tovarășului M. A. Suslov

(Urmare din pag. 1-a)

petrolului continuă să se lărgească lucrările de menținere a presiunii în straturi și de aplicare a metodelor de extracție secundară prin pomparea apei în strat. In industria chimică se dezvoltă producția înlocuitorilor unor feluri de materii prime agricole, care din punct de vedere al calității nu sînt inferiori materiei prime naturale. In numeroase întreprinderi se desfășoară introducerea mecanizării complexe și automatizării proceselor de producție.

In socialism producția socială permite folosirea maximală a tuturor realizărilor științei și tehnicii moderne. Totuși la noi există încă oameni, conducători mari și mici ai producției, care n-au înțeles încă pe deplin că lupta pentru progresul tehnic, pentru introducerea rapidă a tehnicii noi în producție este una din cele mai importante sarcini ale construirii societății comuniste. Nu toate ramurile industriei noastre și nu toate întreprinderile au obținut succesele necesare în folosirea realizărilor științei și tehnicii moderne.

Lipsuri serioase în acest domeniu au loc în special în întreprinderile ministerelor Metalurgiei neferoase, Industriei Chimice, Industriei Carbonifere și Industriei de Construcții de mașini agricole.

Partidul Comunist acordă o importanță hotărîtoare luptei pentru progresul tehnic și cere tuturor lucrătorilor din economia națională să-și sporească simțul de răspundere pentru însușirea tehnicii noi, să folosească mai bine procedeele și metodele de muncă înaintate, să aibă o atitudine atentă față de propunerile numeroasei noastre armate de raționalizatori și inventatori. Numai folosind pe larg toate realizările științei și tehnicii naționale și mondiale putem face să progreseze într-un ritm rapid productivitatea muncii, putem dezvolta industria, agricultura, transportul, putem întări apărarea țării, spori producția de mărfuri pentru popor.

Tovarăși! Anul 1956 va intra în istoria țării noastre nu numai ca un an de noi succese serioase în industrie, ci și ca anul unui mare și multilateral avînt al agriculturii. In ciuda faptului că o bună parte din semănăturile de toamnă în regiunile sudice au fost distruse din cauza înghețului, a primăverii tîrzii și a toamnei ploioase, colhozurile și sovhozurile au strîns anul acesta o recoltă record în întreaga istorie a țării noastre. In decursul întregii perioade a existenței puterii sovietice statul nu a colectat o cantitate atît de mare de cereale ca în anul acesta. In comparație cu anul trecut, anul acesta s-au colectat în plus mai mult de un miliard de puduri.

Această victorie remarcabilă în producție și în colectările de cereale este meritul întregului nostru popor sovietic glorios care traduce în viață cu abnegație măreţele sarcini trasate de partid agriculturii.

Partidul Comunist a acordat întotdeauna o importanță primordială luptei pentru pîine ca o parte integrantă de cea mai mare importanță a întregii lupte pentru socialism. Apreciind astăzi rezultatele acestei lupte, sîntem îndreptățiți să spunem că partidul nu a lansat numai lozinca cu privire la obținerea unui belșug de produse agricole, ci a găsit și căile practice juste pentru îndeplinirea acestei importante sarcini. Succesele remarcabile în lupta pentru pîine au devenit posibile datorită întăririi continue a colhozurilor și sovhozurilor și marelui ajutor acordat agriculturii de guvernul sovietic.

Numai în ultimii trei ani, industria socialistă a livrat agriculturii peste 650.000 de tractoare (socotite a cîte 15 cai putere), 142.000 combine cerealiere, 345.000 camioane și numeroase alte mașini.

Călăuzindu-se de indicația marelui Lenin cu privire la imensa însemnătate a cointeresării materiale personale a oamenilor muncii pentru dezvoltarea producției, partidul și guvernul au reușit să sporească cointeresarea materială a colhozurilor și colhoznicilor în mărirea producției agricole, majorînd în proporții considerabile prețurile de colectare și achiziționare ale cerealelor, cartofilor, legumelor, bumbacului, sfeclei de zahăr și ale altor culturi, precum și ale produselor animaliere, transformînd astfel stimulentele materiale într-o mare forță pentru dezvoltarea agriculturii.

O mare importanță pentru sporirea activității productive a colhoznicilor și a unei conduceri mai raționale a gospodăriei obștești a colhozurilor o au hotărîrile partidului și guvernului cu privire la noul sistem de planificare în agricultură, cu privire la plata avansurilor lunare colhoznicilor și a dreptului acordat acestora de a introduce, ei înșiși, îndreptări, completări și modificări la statutul artelului agricol.

Din întregul șir de măsuri importante înfăptuite de partid și guvern pentru avîntul agriculturii, un loc deosebit îl ocupă valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite din regiunile Kazahstanului, Siberiei și Uralului. Pentru îndeplinirea sarcinii trasate de guvern ca în 1956 să se valorifice 28—30 milioane hectare pămînturi noi au răspuns cu înflăcărare sute de mii de oameni sovietici, a fost repartizată o mare cantitate de mijloace tehnice moderne. De fapt, pînă în prezent s-au arat 35,5 milioane hectare de pămînturi virgine și înțelenite! Aceasta depășește aproape de 1,7 ori suprafețele însămînțate cu culturi cerealiere din Marea Britanie, Italia și Franța, luate laolaltă. Este absolut limpede că numai statul socialist și agricultura socialistă au putut să rezolve într-un timp scurt o asemenea sarcină gigantică.

Orientarea partidului nostru spre valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite s-a dovedit a fi întrutotul justă. Acum este limpede pentru toți cît de mare este importanța valorificării pămînturilor virgine și înțelenite pentru producția de cereale și mai ales de cereale-marfă. Dacă pînă la valorificarea pămînturilor înțelenite Kazahstanul, Siberia și Uralul dădeau statului, în anii cu recoltele cele mai bogate, aproximativ 600 milioane puduri cereale, în 1956 în aceste regiuni s-au colectat peste 2 miliarde puduri cereale, iar în R.S.S. Kazahă colectările de cereale au crescut în ultimii trei ani de șapte ori.

La valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite participă întregul popor sovietic. Multe sute de mii de muncitori și muncitoare, colhoznici și colhoznice, ingineri, tehnicieni și specialiști în agricultură, care au plecat voluntari la desțelenirea pămînturilor virgine, au dat exemple de adevărată vitejie în muncă.

Eroicul nostru comsomol, gloriosul tineret sovietic și-a dat o mare contribuție la valorificarea pămînturilor virgine. Potrivit foilor de drum comsomoliste, pe pămînturile desțelenite s-au mutat peste 350.000 de comsomoliști și tineri. Anul acesta colhozurile și sovhozurile au primit un mare ajutor la strîngerea recoltei din partea populației orășenești, a studenților și ostașilor armatei sovietice. Munca organizatorică a organizațiilor de partid, sovietice, comsomoliste și sindicale și a organelor agricole, a avut o mare importanță.

Îngăduiți-mi ca de la această tribună, în numele Comitetului Central al partidului și al guvernului sovietic să exprim profunde mulțumiri tuturor patrioților țării care participă activ la bătălia istorică pentru valorificarea pămînturilor înțelenite!

Anul acesta agricultura socialistă a făcut un mare pas înainte nu numai în ce privește mărirea producției de cereale. Au sporit de asemenea considerabil producția și colectarea unor culturi importante ca sfecla de zahăr, bumbac, cartofi și legume. Așa de pildă s-a colectat cu 5 milioane tone mai multă sfeclă de zahăr decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Anul acesta colectările de cartofi au crescut de peste 1,5 ori în comparație cu anul trecut. A fost depășit considerabil nivelul anului trecut în ce privește colectările de bumbac și legume.

Sîntem bucuroși să constatăm realizările noastre în dezvoltarea creșterii animalelor, mai ales în ridicarea productivității animalelor. Pe această bază, anul acesta au crescut producția și colectările de carne, produse de carne, ouă și mai ales lapte. In ce privește laptele, de pildă, s-au colectat și s-au achiziționat cu 30 la sută mai mult decît anul trecut.

Așa dar, eforturile partidului, guvernului și întregului popor sovietic de a obține în termenul cel mai scurt o producție îndestulătoare de mărfuri alimentare pentru populație și materii prime agricole pentru industrie s-au dovedit a fi foarte rodnice.

Agricultura socialistă dispune în toată accepțiunea cuvîntului de rezerve nesecate pentru creșterea continuă a producției de cereale, carne, lapte, lînă și alte produse agricole. Nu încape îndoială că colhoznicii, muncitorii S.M.T.-urilor și sovhozurilor, specialiștii din agricultură, comuniștii și comsomoliștii noștri de la sate, organizațiile de partid și sovietice, sprijinindu-se pe experiența înaintată, pe tehnica modernă și pe cele mai noi descoperiri ale științei agronomice, vor face totul pentru a folosi aceste rezerve și pentru a obține noi și remarcabile succese.

Anul 1956 se distinge prin ridicarea considerabilă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii. Nu există nici o familie de muncitori, nici o familie de funcționari sovietici care să nu fi simțit influența favorabilă a unor astfel de măsuri, înfăptuite anul acesta în interesele întregului popor, cum sînt reducerea timpului de lucru în zilele de sîmbătă și din ajunul sărbătorilor, stabilirea zilei de lucru la 6 ore pentru adolescenții în vîrstă de 16 pînă la 18 ani, majorarea pensiilor de bătrînețe și de invaliditate pentru oamenii muncii, desființarea taxelor în școlile medii și superioare, mărirea duratei concediului de naștere. Incepînd din noul an va fi sporit salariul categoriilor de muncitori și funcționari cu salarii mici. Se iau măsuri pregătitoare în vederea trecerii treptate a muncitorilor și funcționarilor, începînd din anul 1957, la ziua de lucru de 7 ore.

S-a îmbunătățit de asemenea considerabil bunăstarea materială a colhoznicilor întrucît veniturile colhozurilor în urma dezvoltării gospodăriei lor obștești, au crescut în ultimii trei ani de două ori.

Anul acesta, pentru producția agricolă livrată și vîndută statului, colhozurile și colhoznicii vor obține cu 20 miliarde ruble mai mult decît anul trecut.

Nivelul de trai al oamenilor sovietici crește neîncetat. Aceasta se poate arăta deosebit de grăitor pe baza materialelor privind studierea bugetelor, care se face sistematic de Direcția centrală de statistică. Din aceste date reiese, că în comparație cu anul antebelic 1940, în 1956 în familiile de muncitori cumpărăturile au crescut la țesături în medie cu 94 la sută din care la cele de lînă aproape de trei ori, la încălțăminte de piele cu 83 la sută. Familiile de colhoznici și-au procurat pe cap de om, în comparație cu 1940, de peste două ori mai multe țesături, din care țesături de lînă de 3,5 ori mai multe, încălțăminte de piele cu 95 la sută mai multă.

Consumul pe cap de om în unele produse ca de pildă, carne și slănină în familiile de muncitori și funcționari a crescut, față de perioada dinainte de război, cu 92 la sută; consumul de pește și produse de pește, cu 92 la sută; de lapte și produse lactate de peste două ori; de ouă cu 86 la sută, zahăr cu 87 la sută. In familiile de colhoznici consumul de carne și slănină, a crescut pe cap de om, cu 54 la sută, la pește și produse de pește de peste două ori, lapte și produse lactate cu 47 la sută, ouă de peste două ori, zahăr de 3,6 ori. A crescut mult producția articolelor de uz cultural și necesități curente. Numai anul acesta în Uniunea Sovietică se vor produce aproximativ 23 milioane de ceasornice și peste 4 milioane de aparate de radio recepție și de televiziune.

Oamenii sovietici se alimentează acum mai bine, se îmbracă mai bine, au un nivel de viață mai ridicat. A satisface cît mai deplin cererile care au crescut foarte mult ale oamenilor muncii de mărfuri industriale și alimentare constituie una din grijile cele mai importante ale statului nostru. In prezent se iau măsurile necesare pentru sporirea volumului producției de mărfuri pentru populație, pentru îmbunătățirea calității lor, precum și pentru îmbunătățirea comerțului sovietic.

O însemnătate uriașă pentru ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii o are îmbunătățirea condițiilor de locuit. In anul 1956 în orașele și așezările muncitorești urmează să fie date în folosință noi case în suprafață totală de 35 milioane metri pătrați, ceea ce este egal cu întreaga suprafață locativă a orașelor Kiev, Baku, Harkov, Gorki, Sverdlovsk și Celeabinsk, luate la un loc. Dar, noi nu sîntem mulțumiți cu ritmul și cu proporțiile atinse în domeniul construcției de locuințe. Nevoia de locuințe continuă să rămînă acută. Partidul și guvernul sovietic acordă în prezent o mare atenție acestei probleme.

Crește impetuos cultura poporului sovietic. Noi am introdus încă de mult învățămîntul general de șapte ani și se iau măsuri pentru înfăptuirea, în linii mari, în cel de al șaselea cincinal a învățămîntului mediu general la orașe și localitățile rurale. S-au creat largi posibilități pentru ca oamenii muncii să-și însușească studii superioare.

In instituții de învățămînt superior și în școlile tehnice medii din țară studiază, cu și fără scoatere din producție, aproximativ 4 milioane de persoane. Numărul studenților care frecventează instituțiile de învățămînt superior în U.R.S.S. se ridică la aproape 2 milioane, de peste două ori mai mult decît în toate țările capitaliste din Europa la un loc.

Atît în succesele construcției culturale, cît și în avîntul producției materiale, un rol important și de onoare revine intelectualității sovietice. Inginerii și tehnicienii noștri, agronomii, medicii, învățătorii, oamenii de știință, scriitorii, oamenii artei ajută în mod activ poporul în rezolvarea sarcinilor construcției economice și culturale. Partidul nostru și întregul popor sovietic dau o înaltă prețuire muncii nobile a intelectualității sale. Dragostea și respectul poporului însuflețesc intelectualitatea sovietică spre noi eforturi creatoare, întăresc devotamentul ei pentru cauza comunismului.

Un indice important al creșterii nivelului material și cultural de trai al poporului nostru este creșterea duratei vieții populației. Durata medie a vieții populației în Rusia dinainte de revoluție nu era decît de 32 de ani, în anul 1927 ea atingea 44 de ani, iar în prezent este de 64 de ani. Aceasta înseamnă că în epoca noastră sovietică se trăiește mai bine. Tovarăși! Și acum, după ce pensiile de bătrînețe au fost majorate considerabil iar situația materială a oamenilor muncii se îmbunătățește zi de zi, se poate spera că durata vieții oamenilor sovietici se va prelungi și mai mult. Se întîmplă așa cum a scris Vladimir Maiakovski:

O sută de ani să trăim
Fără să îmbătrînim.

Partidul comunist își dă firește seama că în fiecare domeniu legat direct de interesele vitale ale poporului — și în construcția de locuințe, și în producția de mărfuri industriale și alimentare, și în organizarea comerțului, și în deservirea social-culturală a populației — la noi mai dăinuie destule lipsuri serioase și probleme nerezolvate. Partidul și guvernul își vor îndrepta și pe viitor eforturile spre ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, pe baza dezvoltării economiei socialiste și a sporirii productivității muncii. A face viața poporului sovietic fericită — iată scopul principal al întregii activități a partidului și guvernului nostru.

III

Tovarăși! Succesele industriei și agriculturii noastre, creșterea bunăstării poporului, dezvoltarea culturii sovietice, toate acestea vorbesc despre forța și puterea gigantică a orînduirii sociale și de stat sovietice, despre marea superioritate a democrației noastre sovietice.

Democrația sovietică, apărută în urma Revoluției din Octombrie, este o democrație de tip nou. Spre deosebire de democrația falsă și ciuntită a statelor capitaliste — democrație pentru cei bogați — democrația socialistă sovietică este o democrație pentru oamenii muncii, pentru popor.

Caracterul profund democratic al orînduirii sovietice constă în faptul că la baza politicii statului stau interesele și voința claselor muncitoare înseși, care în condițiile capitalismului sînt cele mai asuprite, de ale căror interese parlamentele și guvernele burgheze țin seamă cel mai puțin. Orînduirea sovietică a apropiat de viața politică, de participarea la conducerea statului, milioane de oameni care în țările burgheze sînt în fapt ținuți departe de politică. Este suficient, de pildă, să arătăm că, la noi milioane de cetățeni de toate naționalitățile participă zi de zi la munca sovietelor, lucrează în numeroase comisii de pe lîngă acestea și în alte instituții democratice. Numai în sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii au fost aleși peste 1.500.000 de oameni.

Democrația socialistă, ca o adevărată putere a poporului, asigură toate condițiile pentru ca fiecare om sovietic să-și ridice conștiința pentru ca să i se întărească sentimentul de stăpîn al țării. In același timp, acordînd tuturor membrilor societății și asigurîndu-le în mod real asemenea drepturi ca dreptul la muncă, dreptul la învățămînt, dreptul la odihnă, democrația socialistă sovietică a creat toate condițiile pentru progresul material și intelectual permanent al societății, pentru dezvoltarea multilaterală a talentelor și aptitudinilor fiecărui om în parte.

Toate acestea nu înseamnă că în înfăptuirea practică a principiilor democrației sovietice nu ar exista la noi lipsuri, că aparatul nostru de stat lucrează ireproșabil. Partidul nu se înșeală în această privință.

In cursul ultimilor ani a fost desfășurată o muncă importantă în vederea reducerii și ieftinirii aparatului administrativ și de conducere, în vederea lărgirii drepturilor republicilor unionale și ale organelor sovietice locale, în vederea înlăturării centralismului excesiv, mai ales în planificarea agriculturii. Totuși aparatul nostru de stat a rămas încă greoi, printre lucrătorii aparatului există oameni care practică birocratismul și tărăgăneala, care s-au rupt de faptele vii, de popor, care nu văd nimic și pe nimeni decît hîrtiuțele din fața lor.

Trebuie să perfecționăm neobosit munca aparatului de stat, să întemeiem munca sovietelor pe participarea activă a tuturor deputaților și pe legătura strînsă a acestora cu alegătorii, trebuie să luptăm necruțător împotriva birocratismului și tărăgănelii, trebuie să căutăm noi forme și noi posibilități pentru dezvoltarea continuă a inițiativei creatoare a oamenilor muncii, pentru o participare și mai activă a muncitorilor, inginerilor și funcționarilor la munca de conducere directă a întreprinderilor și organizațiilor economice. Trebuie de asemenea să dezvoltăm și să întărim prin toate mijloacele democrația colhoznică la sate, asigurînd pretutindeni respectarea strictă a Statutului artelului agricol și înlăturînd tutela măruntă a organizațiilor locale asupra colhozurilor.

După cel de al XX-lea Congres al Partidului Comunist crește tot mai mult activizarea oamenilor muncii, interesul lor profund față de toate treburile statului. Rezultatele pozitive ale lichidării urmărilor cultului personalității încep să apară pe deplin.

Cultul personalității este legat, după cum se știe, de numele lui I. V. Stalin. Sînt îndeobște cunoscute meritele și rolul lui Stalin în Revoluția din Octombrie, în construirea socialismului și în lupta împotriva dușmanilor clasei muncitoare.

Stalin a fost un mare organizator, un mare marxist. Dar cultul personalității lui Stalin a generat grave greșeli și numeroase cazuri de încălcare a legalității socialiste. Cultul personalității este străin marxism-leninismului, este incompatibil cu orînduirea socială socialistă și de aceea, a fost condamnat cu hotărîre de partidul nostru.

Acum, cînd se restabilesc normele leniniste ale vieții de partid și principiile democratismului sovietic socialist, cînd în partid se înfăptuiește conducerea colectivă, crește neîncetat activitatea creatoare a maselor de partid și a întregului popor sovietic, s-a înviorat considerabil munca de partid și sovietică, activiștii de partid și fără de partid au început să critice cu mai mult curaj lipsurile și să lupte mai activ împotriva lor. Intregul popor sovietic se unește și mai strîns în jurul scumpului său partid comunist.

O sarcină arzătoare a partidului este întărirea continuă a strînselor legături cu oamenii muncii. Partidul cere activiștilor de partid și sovietici, tuturor comuniștilor, să-și concentreze principala atenție și forțele asupra problemelor concrete, vii, să fie aproape de viața muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, care sînt adevărații făuritori ai istoriei, adevărații constructori ai comunismului.

In întărirea legăturii strînse, indisolubile, cu poporul partidul nostru vede condiția cea mai importantă a înfloririi continue a statului nostru socialist și a înaintării cu succes spre comunism.

Unitatea poporului sovietic reprezintă cea mai măreață cucerire a socialismului. Intregul mers al dezvoltării sociale confirmă justețea cuvintelor lui Lenin că proprietatea privată dezbină, iar socialismul unește. In Uniunea Sovietică s-au statornicit trainic prietenia frățească și colaborarea muncitorilor, intelectualității, țărănimii colhoznice, prietenia frățească și colaborarea tuturor popoarelor țării noastre.

Sub conducerea Partidului Comunist poporul nostru, plin de încredere în forțele sale nelimitate, pășește pe calea comunismului. Ideile nemuritoare ale marxism-leninismului ne înarmează cu cunoașterea căilor și mijloacelor de construire a comunismului, ne sporesc forțele, ne insuflă încredere nestrămutată în triumful final al cauzei noastre.

IV

Tovarăși! Evenimentele internaționale din anul în curs în ciuda împotrivirii forțelor agresive au evoluat sub semnul slăbirii încordării în relațiile dintre state. Prin eforturile depuse de Uniunea Sovietică, de Republica Populară Chineză, de toate țările de democrație populară, prin eforturile statelor iubitoare de pace din Asia și Europa, ale opiniei publice democrate din lumea întreagă, s-a realizat o oarecare cotitură în domeniul relațiilor internaționale. S-au creat perspective mai favorabile pentru consolidarea păcii generale.

Dar această schimbare în mersul evenimentelor, care corespunde intereselor păcii, intereselor popoarelor, în mod evident nu a fost și nu este pe placul anumitor cercuri din occident, care de-a lungul multor ani au inspirat și au aplicat o orientare agresivă în politica mondială. In timp ce țările și popoarele iubitoare de pace depun toate eforturile pentru rezolvarea problemelor internaționale litigioase prin mijloace pașnice, pe calea tratativelor, cercurile războinice din unele state capitaliste agravează în mod intenționat situația în anumite regiuni ale lumii, refuză cu încăpățînare să rezolve problema dezarmării, grăbesc organizarea unei armate agresive în Germania occidentală.

In ultimele zile, în urma uneltirilor acestor cercuri a fost dezlănțuită o agresiune armată împotriva Egiptului. Nu se poate să nu se vadă că atacul armat al Israelului împotriva Egiptului a fost inspirat de anumite cercuri imperialiste, în primul rînd din Anglia și Franța, care au folosit imediat acest atac ca pretext pentru a-și aduce trupe pe teritoriul Egiptului.

Așa-dar, într-un moment cînd popoarele din întreaga lume așteptau pe bună dreptate destinderea continuă a situației internaționale, cercurile guvernante ale Angliei și Franței au organizat o intervenție armată împotriva Egiptului, au sfidat cauza păcii. Aviația și forțele maritime militare ale acestor puteri bombardează orașe egiptene pașnice. Din nou curge sîngele populației pașnice, din nou se află omenirea în fața unei agresiuni organizate de imperialiști.

Oricît ar încerca acum agresorii să se eschiveze, sensul evenimentelor care au loc este absolut clar cercurilor largi ale opiniei publice mondiale. Războiul împotriva Egiptului a fost organizat de cercurile colonialiste din Anglia și Franța. Ele nu se pot împăca deloc cu faptul că popoarele coloniilor încetează să fie o unealtă docilă în mîinile lor și „îndrăznesc" să creeze state independente. Războiul împotriva Egiptului este o încercare disperată a vechilor imperialiști de a opri, cu ajutorul tunurilor și bombelor, destrămarea neîncetată a sistemului colonial, de a intimida popoarele Orientului care se eliberează, de a le impune din nou jugul colonialismului.

Prăbușirea sistemului colonial al imperialismului este însă un proces obiectiv inevitabil de la mijlocul secolului al XX-lea.

Peste un miliard două sute de milioane de oameni din țările Asiei și Africii au și aruncat pentru totdeauna povara jugului străin. Statele suverane din Asia constituie o forță activă în lupta pentru menținerea păcii generale, pentru independența și progresul tuturor popoarelor. Toate încercările cercurilor imperialiste de a întoarce înapoi mersul istoriei sînt acțiuni disperate, condamnate la eșec. Agresiunea împotriva poporului egiptean iubitor de libertate se va întoarce împotriva organizatorilor ei. In lumea întreagă, și în primul rînd în toate țările Asiei și Africii, în țările Orientului Apropiat și Mijlociu, crește valul puternic al indignării față de atacul imperialiștilor englezi și francezi împotriva Egiptului.

Sînt necesare acțiuni energice ale tuturor statelor și popoarelor iubitoare de pace, pentru a apăra libertatea și viața populației din Egipt, pentru a preîntîmpina extinderea războiului asupra altor regiuni. Ținînd seama de faptul că majoritatea covîrșitoare a statelor membre ale O.N.U., toată opinia publică internațională, condamnă actul de agresiune săvîrșit de Anglia și Franța, Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să-i oblige pe agresori să înceteze imediat operațiile militare împotriva Egiptului, să-și retragă trupele de pe teritoriul său și să înceapă tratative pentru soluționarea pașnică a problemei Canalului de Suez.

In ceea ce privește Uniunea Sovietică, guvernul nostru, exprimînd voința tuturor oamenilor sovietici, nu numai că a condamnat cu hotărîre acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, dar a cerut să se aplice imediat sancțiuni agresorilor. Guvernul sovietic s-a adresat Organizației Națiunilor Unite, precum și președintelui Statelor Unite ale Americii cu propunerea de a folosi împreună cu alți membri ai O.N.U. forțele aeriene și maritime militare, pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii.

Poporul sovietic nutrește o simpatie profundă față de curajosul popor egiptean și îi urează succes în lupta dreaptă pentru libertatea și independența sa!

Tovarăși! Sistemul socialist mondial a desfășurat într-un timp scurt forțe atît de puternice încît pînă și dușmanii săi fățiși nu pot să nu recunoască uriașa lui superioritate. Uniunea Sovietică rezolvă cu succes sarcina sa economică fundamentală. In următoarele cincinale, China va deveni un mare stat industrial. Țările de democrație populară pășesc ferm înainte pe drumul socialismului.

Creșterea forțelor sistemului socialist mondial provoacă frica și furia reacțiunii internaționale. Orbite de ură împotriva socialismului, cercurile imperialiste nu se dau înlături de la nici un fel de mijloace pentru a semăna discordie în familia statelor socialiste, pentru a slăbi unitatea și prietenia popoarelor care construiesc socialismul, pentru a le rupe unul de altul, ca să încerce apoi să le distrugă pe fiecare în parte. Impotriva țărilor socialiste se duce o activitate subversivă de proporții nemaiîntîlnite pentru care sînt alocați multe milioane de dolari, se face zi de zi propagandă mincinoasă prin radio, sînt defăimate realizările istorice ale socialismului, sînt trimiși spioni și diversioniști inveterați, se lansează baloane cu broșuri și manifeste calomnioase, nu contenesc încercările de a crea în țările de democrație populară o activitate contrarevoluționară clandestină a rămășițelor claselor exploatatoare răsturnate.

Dușmanul folosește de asemenea în scopurile lui perfide greutățile vremelnice și greșelile comise în unele țări de democrație populară. Toate acestea nu trebuie uitate nici o clipă; nici un moment nu trebuie slăbită vigilența oamenilor muncii din țările socialiste, conștienți de faptul că atîta timp cît există lagărul imperialist, forțele dușmane vor încerca nu odată să restaureze capitalismul. Evenimentele din ultimele zile, în primul rînd cele din Ungaria, ne-au amintit cu o nouă vigoare acest lucru.

Nu ar fi just să credem că transformarea radicală a relațiilor sociale care a avut loc în ultimul deceniu în țările de democrație populară putea să decurgă fără greutăți, fără nici o piedică. Multe din aceste greutăți și greșeli erau inevitabile, dar totul este de a le observa și de a le înlătura la timp.

Tocmai așa procedează partidele comuniste și muncitorești frățești din țările de democrație populară care, după Congresul al XX-lea al P.C.U.S. au trecut la reorganizarea și îmbunătățirea metodelor muncii de partid și de stat ținînd seama de particularitățile țărilor lor și îndreptînd cu hotărîre greșelile comise în trecut.

Din păcate, în Ungaria lucrurile s-au desfășurat altfel. Vechea conducere ungară care, la timpul său, a comis nu puține greșeli grosolane, nu a înțeles cerințele momentului și a acționat cu foarte multă întîrziere, ceea ce a avut ca rezultat nemulțumirea maselor. Elementele reacționare, antisocialiste dirijate de reacțiunea internațională, au profitat imediat de aceasta pentru a începe atacul împotriva orînduirii democrat-populare. Cu ajutorul unor lozinci mincinoase ele au reușit să inducă în eroare pentru un timp mase însemnate și mai ales tineretul. Forțele contrarevoluționare au creat la un moment dat o situație extrem de periculoasă pentru destinele socialismului în Ungaria. Guvernul Imre Nagy, care a luat ființă în această situație, a cedat forțelor reacționare o poziție după alta și, netezind calea contrarevoluției, s-a destrămat de fapt. Bandele contrarevoluționare au dezlănțuit teroarea, au ucis în mod bestial activiști de seamă pe tărîm obștesc, au spînzurat și împușcat comuniști. Peste frontiera apuseană a Ungariei se transportau în mod intens arme, treceau numeroase grupuri de ofițeri și soldați care au slujit în trupele hitleriste și în armata fascistă a lui Horthy. Ungaria a ajuns într-o stare de haos total și samavolnicie. Exista primejdia directă a restaurării rînduielilor capitaliste și moșierești și a reînvierii fascismului.

Victoria reacțiunii și fascismului în Ungaria ar fi însemnat nu numai pierderea de către oamenii muncii unguri a tuturor cuceririlor pe care le-au obținut în lupta împotriva moșierilor și capitaliștilor, dar ar fi creat totodată o amenințare pentru celelalte țări socialiste, apropiind bazele imperialiste de frontierele lor.

In acest moment de răspundere pentru viața poporului ungar, forțele socialiste ale țării au luat unica hotărîre justă, aceea de a crea un guvern revoluționar muncitoresc-țărănesc, capabil să bareze calea reacțiunii și fascismului. In interesul poporului său, al clasei muncitoare ungare, al patriei sale, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc s-a adresat comandamentului trupelor sovietice rugîndu-l să ajute poporul ungar să zdrobească forțele negre ale reacțiunii și contrarevoluției, să restabilească orînduirea populară socialistă, să restabilească ordinea și liniștea în țară.

In momentul de față forțele socialiste ale Ungariei populare, împreună cu unitățile Armatei Sovietice, au zdrobit forțele reacțiunii și contrarevoluției, n-au lăsat contrarevoluția să calce în picioare cuceririle socialismului.

Oamenii sovietici, oamenii muncii din toate țările socialiste, toate forțele progresiste din lume, care au fost zilele acestea serios îngrijorate în legătură cu evoluția evenimentelor din Ungaria, se bucură de victoria repurtată de oamenii muncii unguri asupra contrarevoluției. Ungaria a fost, este și va fi în familia țărilor socialiste, ca un stat liber, socialist, independent și egal în drepturi!

Tovarăși! Incordarea în situația internațională, care s-a intensificat în ultimul timp, uneltirile reacțiunii imperialiste, necesită o unire și mai strînsă a țărilor socialiste, întărirea prieteniei și încrederii reciproce între popoarele lor. Prietenia de nezdruncinat și colaborarea strînsă între statele marii comunități socialiste în toate domeniile vieții economice și politice este o condiție hotărîtoare a înfloririi continue a popoarelor noastre, o garanție a securității lor față de forțele imperialiste.

O mare însemnătate pentru dezvoltarea și consolidarea continuă a prieteniei și colaborării dintre Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste are declarația guvernului U.R.S.S. din 30 octombrie, în care se confirmă încăodată linia celui de al XX-lea Congres al partidului îndreptată spre respectarea riguroasă în relațiile cu țările socialiste a principiilor leniniste ale egalității în drepturi a popoarelor.

Relațiile dintre țările socialismului sînt de asemenea natură încît prietenia dintre popoarele acestor țări este cu atît mai puternică, lumea socialistă este cu atît mai unită cu cît se respectă mai riguros principiile egalității, respectării reciproce a intereselor și drepturilor.

Marea comunitate socialistă a popoarelor Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, a tuturor țărilor de democrație populară, reprezintă un bastion de neînvins!

In fața noilor încercări ale forțelor imperialiste agresive de a agrava situația internațională, de a ațîța incendiul unui nou război, Uniunea Sovietică, împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate statele și popoarele iubitoare de pace, va lupta activ pentru cauza păcii, împotriva cursei înarmărilor, pentru interzicerea totală și necondiționată a armei atomice. In același timp, guvernul nostru va urmări vigilent uneltirile agresorilor imperialiști.

U.R.S.S. va răspunde și pe viitor acelor cercuri din țările occidentale care înclină să caute soluții ale problemelor litigioase nu pe căile falimentarei politici de pe „poziții de forță" ci ținînd seama în mod lucid de interesele celorlalte țări. Uniunea Sovietică este pătrunsă de hotărîrea de a obține o îmbunătățire a relațiilor cu marea putere a occidentului — Statele Unite ale Americii. Noi știm, firește, că unele elemente din S.U.A. mai încearcă încă să speculeze dificultățile internaționale, exagerînd divergențele sovieto-americane. O asemenea politică aduce însă prejudicii înseși Statelor Unite și, cu cît mai grabnic i se va pune capăt, cu atît mai mult va avea de cîștigat cauza păcii generale și a securității tuturor popoarelor, inclusiv poporul american.

Guvernul sovietic depune multe eforturi pentru a îmbunătăți relațiile cu Anglia și Franța. Forțele iubitoare de pace din aceste țări nu vor permite elementelor agresive să tulbure legăturile de prietenie dintre popoarele noastre.

Uniunea Sovietică intenționează să stabilească relații trainice de bună vecinătate cu Japonia, să colaboreze cu ea la menținerea și consolidarea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Sîntem bucuroși să constatăm că în ultimul timp au devenit și mai puternice și s-au lărgit legăturile U.R.S.S. cu marii noștri prieteni — India, Indonezia, Egiptul, Birmania, Afganistanul și alte state din Asia și Africa. Au fost de asemenea obținute anumite progrese în relațiile noastre cu Iranul, Pakistanul și alte cîteva țări.

Contactele și legăturile internaționale ale Uniunii Sovietice se dezvoltă în toate domeniile — guvernamental, parlamentar, social, cultural, sportiv etc. Toate aceste forme de contact au un rol însemnat în lărgirea înțelegerii reciproce, a încrederii și colaborării între țări. Guvernul sovietic intenționează să contribuie activ și în viitor la dezvoltarea unor astfel de contacte și legături.

Partidul nostru acordă o deosebită însemnătate dezvoltării contactelor și legăturilor dintre partidele și organizațiile clasei muncitoare care reprezintă zeci de milioane de oameni ai muncii. Putem constata că chemarea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la colaborarea dintre diferitele detașamente ale mișcării muncitorești internaționale, a fost primită cu mare interes în rîndurile partidelor socialiste. S-au făcut primii pași în direcția stabilirii de contacte între P.C.U.S. și unele partide socialiste. Putem spera că aceste contacte se vor lărgi, în interesul cauzei păcii, în interesul clasei muncitoare.

Partidele comuniste țin sus steagul unității clasei muncitoare. In ultimele luni, partidele frățești s-au lovit de noi încercări ale forțelor reacționare de a le dezorganiza rîndurile. Dușmanii clasei muncitoare nu și-au precupețit eforturile pentru a folosi în acest scop lupta partidului nostru împotriva cultului personalității. Acum se poate spune însă cu siguranță că această socoteală a reacțiunii a eșuat.

Campania calomnioasă împotriva partidelor comuniste nu a dat rezultatele scontate și se dezumflă în mod vădit. Incercările de a dezbina mișcarea comunistă în fracțiuni învrăjbite sînt respinse cu dispreț de toate partidele comuniste. Recentele congrese ale gloriosului Partid Comunist Francez și eroicului Partid Comunist Chinez au demonstrat cu o nouă forță fidelitatea profundă a partidelor comuniste față de principiile internaționalismului proletar.

In prezent, partidele comuniste frățești trec printr-o perioadă de mare activitate creatoare. Teza elaborată de Congresul al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la diversitatea formelor de trecere a diferitelor țări la socialism a dus la intensificarea gîndirii teoretice și a activității politice a comuniștilor din toate țările. Situîndu-se pe fundamentul trainic al marxism-leninismului, al principiilor internaționalismului proletar, partidele comuniste analizează cu atenție condițiile naționale ale țărilor lor, elaborează formele și metodele de luptă pentru socialism care corespund cel mai mult acestor condiții. Fără îndoială că ne aflăm în ajunul unui nou avînt al activității partidelor comuniste, al luptei lor pentru independența națională și drepturi democratice ale popoarelor lor, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru pace în lumea întreagă, pentru socialism.

Tovarăși! Niciodată încă steagul Marelui Octombrie nu a fluturat atît de înalt deasupra lumii ca în zilele noastre. Niciodată încă nu s-au unit în jurul sfîntului steag socialist forțe atît de puternice ale comunismului, democrației și păcii. In calea spre triumful deplin al cauzei lor, clasa muncitoare și oamenii muncii din toate țările vor mai avea de biruit destule greutăți, dar linia fundamentală a evoluției mondiale contemporane s-a precizat definitiv.

Acum, cînd socialismul a învins în cele mai mari țări ale lumii — U.R.S.S. și China — cînd există sistemul mondial al socialismului, cînd popoarele marii Indii, Indoneziei, ale multor alte țări ale Orientului, au dobîndit independența, și mereu noi milioane de oameni din țările Europei și Asiei, Africii și Americii Latine pornesc la lupta pentru eliberarea lor, nu mai există nici o îndoială în privința rezultatului final al luptei mondiale. Cu o deosebită forță răsună astăzi cuvintele marelui nostru conducător și învățător, nemuritorul Lenin, că victoria finală a socialismului este pe deplin și necondiționat asigurată.

Trăiască victoriosul steag al Marelui Octombrie — steagul păcii, socialismului și prieteniei între toate popoarele!

Să trăiască și să înflorească marea comunitate a țărilor socialiste!

Trăiască marele popor sovietic — constructor al comunismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — marea forță însuflețitoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

(Raportul lui M. A. Suslov a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze furtunoase, prelungite).

Cuvîntarea tovarăşului C. Pîrvulescu

(Urmare din pag. 1-a)

tură Egiptului, în cazul în care Anglia, Franţa şi Israelul nu vor înceta imediat operaţiunile militare şi nu vor retrage trupele de pe teritoriul Egiptului. (Aplauze). Zadarnic încearcă la O.N.U. puterile occidentale să abată atenţia omenirii de la agresiunea anglo-franceză împotriva Egiptului prin punerea calomnioasă şi diversionistă a aşa-zisei probleme a „situaţiei din Ungaria". Popoarele lumii cer cu tărie să înceteze agresiunea colonialistă împotriva Egiptului. Ele nu vor îngădui ca agresorii imperialişti, reprezentanţi ai intereselor miliardarilor din Apus, să calce în picioare independenţa şi drepturile suverane ale Egiptului. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

Forţele reacţiunii imperialiste se străduiesc să lovească în principalul obstacol care stă în calea planurilor lor războinice — unitatea frăţească a ţărilor socialiste.

In continuare vorbitorul s-a ocupat pe larg de evenimentele din Ungaria care au adus poporului maghiar grele suferinţe, scoţînd cu putere în evidenţă monstruozitatea complotului forţelor contrarevoluţionare din Ungaria, urzit în complicitate cu cercurile reacţiunii imperialiste în scopul restaurării puterii capitaliştilor şi grofilor, al izolării Ungariei de prietenii ei încercaţi — ţările socialiste, şi transformării ei într-o unealtă docilă a politicii imperialiste de diversiune şi provocări agresive. Au apus însă pentru totdeauna timpurile în care cercurile imperialiste îşi puteau impune voinţa popoarelor.

Clasa muncitoare şi forţele sănătoase ale poporului maghiar au reuşit să zdrobească complotul contrarevoluţionar şi să constituie un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, care a chemat întregul popor maghiar să se ridice pentru apărarea puterii populare şi spulberarea uneltirilor criminale ale reacţiunii şi cercurilor imperialiste străine. **(Aplauze puternice îndelung repetate).** La cererea guvernului ungar, trupele sovietice acordă un ajutor frăţesc poporului maghiar în restabilirea ordinei călcate de duşmanii socialismului. **(Aplauze puternice).**

După cum se ştie, răspunzînd apelului adresat de tov. Ianos Kadar, primul ministru al guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc, guvernelor ţărilor socialiste, tov. N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a făcut cunoscută hotărîrea guvernului sovietic de a acorda un important ajutor frăţesc gratuit poporului ungar trimiţîndu-i de urgenţă zeci de mii de tone de alimente şi materiale de construcţii. **(Aplauze).** Guvernul R.P.R. a hotărît să acorde Ungariei democrat-populare prietene un ajutor imediat în produse petroliere, materiale de construcţie, medicamente şi alte produse în valoare totală de 13 milioane lei. **(Aplauze puternice).** Poporul romîn, unit prin strînse legături de prietenie frăţească cu poporul maghiar, îşi exprimă deplina sa solidaritate cu lupta sa dreaptă, urîndu-i să obţină o victorie deplină în lupta pentru înfrîngerea reacţiunii şi construirea socialismului în Ungaria. **(Aplauze puternice).**

Tovarăşi,

Sub conducerea partidului clasei muncitoare, poporul romîn a ridicat steagul revoluţiei populare şi înfăptuind-o victorios, a păşit înainte la construirea socialismului. Partidul comuniştilor, însufleţit de un fierbinte patriotism socialist, apărător neşovăitor al intereselor naţionale sfinte ale poporului romîn, l-a condus în lupta pentru cucerirea independenţei naţionale şi a suveranităţii sale de stat, nesocotite şi călcate în picioare decenii în şir de înrobitorii imperialişti. Conducînd masele largi ale celor ce muncesc în lupta pentru clădirea noii orînduiri sociale, partidul nostru se călăuzeşte cu fidelitate după nemuritoarea învăţătură marxist-leninistă, studiază şi aplică creator în condiţiile ţării noastre experienţa P.C.U.S., experienţa partidelor frăţeşti şi a întregii mişcări muncitoreşti internaţionale.

Printr-o luptă eroică şi plină de abnegaţie, clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualii legaţi de popor, oamenii muncii romîni şi cei din rîndurile minorităţilor naţionale au făurit puterea de stat a oamenilor muncii de la oraşe şi sate întruchipare a voinţei liber exprimate a poporului.

In opera noastră de construcţie socialistă am învins şi învingem greutăţile determinate de sarcina uriaşă a lichidării înapoierii economice de veacuri a ţării şi ruinelor războiului, de sarcina reorganizării socialiste a economiei naţionale şi făuririi noii puteri de stat a celor ce muncesc. In diferite domenii ale activităţii noastre mai sînt greutăţi şi lipsuri, dar poporul nostru, care a cunoscut amarul suferinţelor din anii stăpînirii exploatatorilor îşi dă seama limpede de marile înfăptuiri, cu adevărat de nepreţuit, ale puterii populare.

Decenii în şir stăpîni pe bogăţiile ţării şi pe oamenii înşişi au fost clasele exploatatoare. O mînă de capitalişti şi moşieri în înţelegere cu monopoliştii de peste hotare, numeau şi schimbau guvernele, stabileau dintre oamenii lor de încredere pe miniştri şi deputaţi, iar omul din popor era înşelat şi prigonit de ţărănişti şi liberali, cuzişti şi legionari, întruchipînd de fapt toţi laolaltă unul şi acelaşi partid — al exploatatorilor.

Să lăsăm faptele să vorbească. In parlamentul din 1932 se aflau 377 reprezentanţi ai claselor exploatatoare, nici un muncitor, nici un ţăran muncitor. Starea de asediu permanentă, curţi marţiale şi schingiuirea luptătorilor revoluţionari, interzicerea a zeci de organizaţii şi ziare democratice, bandele de ciomăgaşi electorali şi falsificarea „tradiţională" a votului, sălbăticia jandarmilor regali, — iată numai cîteva aspecte ale „libertăţilor cetăţeneşti" din trecut.

Să-şi amintească muncitorii de anii crizelor economice şi ai şomajului de masă cînd îşi vindeau şi mobila din casă ca să nu piară de foame împreună cu familiile lor, să-şi amintească de carcerele din fabrici şi atotputernicia patronilor care-i jefuiau şi-i aruncau în stradă după bunul lor plac.

„Binefacerile" oblăduirii burghezo-moşiereşti pentru ţărănime sînt ilustrate grăitor de recensămîntul din 1930: 12.000 moşieri aveau tot atît pămînt cît 2.500.000 familii ţărăneşti, două treimi din populaţia satelor locuia în bordeie şi cocioabe cu o singură încăpere. Ţăranul muncitor era strivit sub povara dijmei, amenzilor, impozitelor, clăcii şi dobînzilor cămătăreşti, jefuit de moşieri şi chiaburi, furat de speculanţi, prigonit de primari şi jandarmi. Intelectualii „cerşetori în haine negre" — cum erau denumiţi cu cinism de presa burgheză — îndurau o existenţă nesigură, plină de greutăţi şi umilinţe.

Marea majoritate a tineretului ducea o viaţă de mizerie, era prima victimă a concedierilor, în licee şi universităţi aproape că nu găseai fii de muncitori, iar fiii de ţărani sau funcţionari, puţini la număr îndurau greutăţi de nedescris. Abia 10 la sută din studenţi primeau bursă, în timp ce azi numărul bursierilor a ajuns la 50 la sută dintr-un număr de trei ori mai mare de studenţi. Garda de fier şi alte grupări fasciste înşelau tineretul prin lozinci demagogice, naţionaliste, şi rasiste, folosindu-l ca masă de manevră împotriva intereselor poporului. Instigarea urii şovine, dădea putinţă partidelor burgheze să scoată în afara legii sute de mii de cetăţeni din sînul naţionalităţilor conlocuitoare; bandele fasciste „romîne" organizau pogromuri ca cel de la Iaşi şi măcelărirea a zeci de ţărani maghiari la Aita Seacă, Hărman, Sf. Gheorghe, iar bandele horthyste puneau la cale masacrul populaţiei romîneşti la Ip şi Trăznea — iată bilanţul tragic al vremurilor de cruntă prigoană fascistă şi aţîţare a vrajbei naţionale. Niciodată nu va uita poporul nostru viaţa de mizerie şi robie, lipsa de drepturi şi asuprirea din anii stăpînirii burgheziei. Tocmai de aceea consideră poporul regimul democrat-popular drept cea mai de preţ cucerire a sa, pavăză de nădejde a cuceririlor sale revoluţionare. **(Aplauze puternice).**

Tovarăşi,

In anii puterii populare, Romînia a făcut progrese pe care nu le-a realizat de-a lungul a decenii în şir de robie capitalistă. Avem o industrie puternică, în plină dezvoltare, chezăşie a progresului întregii economii naţionale. S-au obţinut progrese însemnate în creşterea producţiei agricole, ridicarea nivelului tehnic şi transformarea socialistă a agriculturii. Infloresc ştiinţa, literatura, arta, învăţămîntul.

Scopul suprem al politicii partidului este făurirea unei vieţi mai bune, îndestulate şi culte pentru oamenii muncii. Congresul al II-lea al P.M.R., făcînd bilanţul succeselor noastre, a arătat totodată calea înlăturării lipsurilor şi greutăţilor care le mai întîmpinăm. Insufleţirea cu care masele largi ale oamenilor muncii înfăptuiesc programul de dezvoltare a economiei naţionale şi ridicare a nivelului de trai al poporului, elaborat de congres, este dovada vie a încrederii maselor în politica partidului.

In perioada scurtă de la Congres, partidul şi guvernul au luat succesiv un şir de măsuri pentru sporirea cîştigurilor lucrătorilor din diferite ramuri ale economiei. Realizările obţinute în îndeplinirea planului de stat, în reducerea preţului de cost, au creat condiţiile adoptării unor noi măsuri de îmbunătăţire a traiului oamenilor muncii. Măsurile prevăzute în recenta hotărîre a partidului, guvernului şi C.C.S. în legătură cu îmbunătăţirea actualului sistem de salarizare a muncitorilor şi a sistemului de pensii au fost primite cu bucurie de oamenii muncii ca măsuri ce duc la creşterea imediată a veniturilor unor pături largi de muncitori şi tehnicieni. Mitingurile însufleţite din întreprinderi în cadrul cărora muncitori şi tehnicieni şi-au exprimat zilele acestea deplina aprobare a politicii partidului, pusă în slujba ridicării nivelului de trai al maselor, au dat glas totodată hotărîrii ferme a oamenilor muncii de a sprijini din toate forţele înfăptuirea acestei politici **(Aplauze puternice).** Pentru realizarea unor noi îmbunătăţiri ale traiului celor ce muncesc, partidul cheamă pe oamenii muncii să muncească cu elan pentru sporirea producţiei industriale şi agricole, pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, aceasta fiind singura cale justă a creşterii cîştigurilor lor reale.

Progrese însemnate au fost realizate în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Datoria organizaţiilor de partid este de a îmbina munca permanentă, sistematică de întărire a unităţilor socialiste existente şi lărgire a sectorului socialist al agriculturii, pe baza celei mai stricte respectări a liberului consimţămînt al ţărănimii, cu eforturile pentru sporirea producţiei agricole la hectar şi dezvoltarea creşterii animalelor. Paralel cu munca de transformare socialistă a agriculturii partidul sprijină pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale în vederea ridicării producţiei agricole şi a nivelului lor de trai.

Puterea populară acordă o înaltă preţuire contribuţiei intelectualităţii noastre la dezvoltarea economiei naţionale şi înflorirea culturii, fiind preocupată să asigure oamenilor de creaţie artistică şi ştiinţifică condiţii tot mai favorabile în vederea îndeplinirii activităţii lor patriotice de îmbogăţire continuă a patrimoniului culturii naţionale. Intelectualii au datoria de cinste de a contribui la răspîndirea ideologiei socialiste şi la combaterea influenţelor ideologiei burgheze, la educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, al dragostei de muncă şi al devotamentului faţă de cauza construirii socialismului.

Una din cele mai mari cuceriri ale poporului romîn şi minorităţilor naţionale constă în făurirea unităţii şi colaborării frăţeşti a oamenilor muncii de toate naţionalităţile, bazată pe deplina lor egalitate în drepturi. Educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, combaterea oricăror forme de naţionalism, dezvoltarea unităţii, frăţiei şi colaborării tovărăşeşti a oamenilor muncii de toate naţionalităţile din ţara noastră — este una din principalele sarcini de luptă ale poporului muncitor şi ale organizaţiilor de partid, sindicale, de U.T.M. şi ale organelor de stat. **(Aplauze).**

Tovarăşi,

Forţa de nebiruit a puterii populare, condiţia fundamentală a tuturor succeselor ei constă în trăinicia alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, în rolul conducător al clasei muncitoare în alianţă **(Aplauze).** In anii rezistenţei antihitleriste, în organizarea insurecţiei populare din 23 August 1944, în lunile de luptă aprigă pentru alungarea guvernelor reacţionare instalate la cîrma ţării după eliberare, clasa muncitoare, călăuzită de partid, a luptat în primele rînduri ale poporului pentru interesele vitale ale acestuia de scuturare a jugului fascist, de cucerire a independenţei naţionale, de instaurare a puterii populare. Niciodată nu va putea fi uitată abnegaţia cu care eroica noastră clasă muncitoare a înfruntat foametea din anii de secetă; ea nu s-a lăsat abătută de inflaţie, specula şi sabotajul patronilor şi, strîngînd cureaua, a muncit pentru a reface industria şi transporturile distruse de război. Neavînd de multe ori cu ce-şi hrăni copiii, umblînd şi iarna în salopete, mii de muncitori — răspunzînd chemării partidului — au pornit atunci spre sate, au înfruntat cu piepturile lor baionetele jandarmilor şi au ajutat ţărănimii să-şi împartă pămînturile moşiereşti. Acest sprijin frăţesc, ţărănimea nu-l va uita. **(Aplauze).**

In lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, în sprijinul acordat transformării socialiste a agriculturii, în făurirea noului aparat de stat şi apărarea cuceririlor revoluţionare împotriva duşmanilor — clasa muncitoare şi-a dovedit pe deplin capacitatea de forţă conducătoare a poporului şi a statului democrat-popular. **(Aplauze).** Intărirea continuă a rolului conducător al clasei muncitoare, a alianţei ei cu ţărănimea muncitoare, a unităţii tuturor oamenilor muncii a tuturor patrioţilor în jurul partidului, este o condiţie principală a înfăptuirii politicii partidului de construire a socialismului şi ridicare a nivelului de trai al maselor. **(Aplauze îndelungi).**

Profundul democratism al puterii populare, formă a dictaturii proletariatului, constă în aceea că ea asigură poporului muncitor deţinerea întregii puteri de stat, cele mai largi libertăţi democratice şi apără marile sale cuceriri împotriva duşmanilor. Indeplinind cu consecvenţă şi spirit de răspundere sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării democratismului socialist, partidul a luat şi continuă să ia măsurile necesare, pentru întărirea legalităţii populare, simplificarea şi ieftinirea aparatului de stat înlăturarea centralismului excesiv lărgirea rolului şi iniţiativei sfaturilor populare, combaterea practicilor birocratice, stimularea criticii făcute în scopul înlăturării lipsurilor şi consolidării puterii populare. Oamenii muncii sînt hotărîţi însă să nu îngăduie ca elementele duşmănoase să poată specula greutăţile şi lipsurile existente pentru a minimaliza succesele poporului nostru a răspîndi neîncrederea în cuceririle sale istorice obţinute pe baza politicii partidului. Nu putem uita că atîta timp cît continuă să existe rămăşiţe ale claselor exploatatoare, cît timp n-au fost dezrădăcinate influenţele ideologiei burgheze, iar cercurile imperialiste desfăşoară o activitate sistematică de subminare a puterii populare — lupta de clasă continuă să fie o lege obiectivă a dezvoltării sociale.

Prin grea multe jertfe şi sacrificii a plătit poporul nostru eliberarea sa de sub jugul exploatatorilor ca să îngăduie ca libertăţile dobîndite să fie folosite de duşmani pentru a lovi în cuceririle sale. Orice uneltire criminală a duşmanului se va lovi de forţa de granit a puterii populare. Poporul muncitor nu va permite nimănui să stea în calea muncii sale paşnice de construire a socialismului. **(Aplauze puternice).**

Poporul nostru vede în marile sale succese obţinute pe frontul construcţiei socialiste o confirmare a justeţei politicii partidului nostru. In anii grei ai regimului burghezo-moşieresc, cînd comuniştii înfruntau închisorile, lagărele şi plutoanele de execuţie, apărînd fără şovăială interesele vitale ale poporului ca şi în anii de după eliberarea ţării cînd au călăuzit poporul în construcţia paşnică, socialistă partidul marxist-leninist al clasei muncitoare şi-a cîştigat încrederea deplină a maselor, sprijinul lor neprecupeţit. Fidelitatea neabătută faţă de marxism-leninism, legătura indisolubilă cu masele stă la baza tuturor succeselor obţinute de partid în opera de construcţie socialistă. **(Aplauze).**

Izvorul forţei şi invincibilităţii partidului constă în unitatea sa de monolit. Niciodată unitatea de acţiune şi voinţă a partidului n-a fost atît de puternică cum este astăzi. **(Aplauze puternice).**

Călăuzindu-se în toată activitatea lor după normele leniniste ale vieţii de partid, organizaţiile de partid trebuie să aplice consecvent în întreaga lor activitate principiul conducerii colective, să dezvolte necontenit democraţia internă de partid, să stimuleze critica şi autocritica, să întărească disciplina de partid. Partidul cere tuturor membrilor săi să-şi întărească necontenit legătura cu masele, să ţină seama de propunerile, sugestiile şi criticile lor îndreptăţite, să le lămurească politica partidului şi problemele noi ale situaţiei internaţionale, să combată cu fermitate orice manifestări ale ideologiei burgheze. Consolidarea rolului conducător al partidului în stat şi în rîndurile maselor populare este chezăşia construcţiei victorioase a socialismului în ţara noastră. **(Aplauze puternice, ovaţii).**

Tovarăşi,

Au trecut aproape patru decenii de la crearea primului stat al muncitorilor şi ţăranilor. Cîte provocări şi uneltiri n-au întreprins în acest timp forţele imperialiste pentru a lovi în această întruchipare a năzuinţelor spre libertate ale omenirii muncitoare! Dar puternic prin dreptatea cauzei sale, prin dragostea şi sprijinul fierbinte al proletariatului mondial, al exploataţilor şi asupriţilor de pretutindeni, statul socialist n-a putut fi doborît. El a devenit steagul mişcării de eliberare socială şi naţională a tuturor popoarelor. Azi, la a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, sub steagul socialismului păşesc strîns unite în cadrul comunităţii frăţeşti a ţărilor socialiste, popoare însumînd 900 milioane de oameni, păşesc zeci şi zeci de milioane de oameni ai muncii din toate ţările sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti. Unitatea ei de nezdruncinat, bazată pe interesele vitale ale popoarelor care construiesc socialismul, simpatia şi dragostea neţărmurită de care se bucură în rîndurile oamenilor muncii şi popoarelor luptătoare pentru pace şi libertate de pretutindeni îi dau o forţă de nebiruit. Nici un fel de uneltiri ale reacţiunii imperialiste nu pot împiedica mersul irezistibil al istoriei care chezăşuieşte victoria cauzei comunismului.

Cot la cot cu poporul sovietic, cu toate popoarele ţărilor socialiste, cu mişcarea muncitorească internaţională să păşim înainte spre noi victorii ale cauzei noastre mărețe!

Sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului sub conducerea partidului, înainte spre victoria socialismului în Republica Populară Romînă!

(Aplauze puternice, care nu mai contenesc. Asistenţa în picioare aplaudă şi ovaţionează îndelung).

—ooo—

CU OCAZIA CELEI DE-A 39-A ANIVERSARE A MARII REVOLUŢII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

In Editura de stat pentru literatură politică a apărut:

V. I. LENIN — OPERE vol. 32

576 pag. 7,50 lei

Decorarea unor scriitori

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale s-a conferit Ordinul Muncii clasa I scriitorului Mihai Codreanu pentru merite în domeniul literaturii, cu prilejul împlinirii a 80 de ani, scriitorului Gheorghe Vasiliu-Bacovia, pentru îndelungată activitate literară, cu prilejul împlinirii a 75 de ani şi scriitorului Imre Horváth pentru merite deosebite în domeniul literaturii cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viaţă.

(Agerpres)

—o—

Primirea delegaţiei de ziarişti sovietici la Consiliul de Miniştri

Marţi după-amiază, tovarăşul Alexandru Bîrlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a primit delegaţia de ziarişti sovietici, condusă de A. V. Grebnev, secretar responsabil al ziarului „Izvestia", care vizitează ţara noastră la invitaţia Uniunii Ziariştilor din R.P.R.

La primire au fost de faţă tovarăşii P. Niculescu-Mizil, membru al C.C. al P.M.R. şi V. Dumitrescu, preşedintele Uniunii Ziariştilor din R.P.R.

(Agerpres)

Scrisoarea guvernului R.P.R. către secretarul general al O.N.U.

Reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U. Atanase Joja, a transmis secretarului general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Dag Hammarskjoeld, o scrisoare cu următorul conţinut:

„Din însărcinarea guvernului Republicii Populare Romîne, am onoare a vă comunica următoarele:

In legătură cu rezoluţia adoptată la 4 noiembrie curent de Adunarea Generală extraordinară a O.N.U., privind constituirea unor forţe internaţionale de urgenţă, însărcinate cu asigurarea şi supravegherea încetării ostilităţilor pe teritoriul Egiptului, guvernul romîn cere ca Republica Populară Romînă, în calitate de membră a O.N.U., să fie inclusă printre puterile din ale căror unităţi militare urmează a fi alcătuite forţele internaţionale sus menţionate".

Delegaţia R.P.R. la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Guvernul Republicii Populare Romîne a numit următoarea delegaţie la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, care se deschide la New York la 12 noiembrie: Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R. — conducătorul delegaţiei; Ion Gh. Maurer, academician, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R.; Atanase Joja, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar, reprezentantul permanent al R.P.R. pe lîngă O.N.U.; Silviu Brucan, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. la Washington, şi Eduard Mezincescu, vicepreşedinte al Societăţii pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii — membri ai delegaţiei.

Mihai Magheru, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. la New-Delhi, Roman Moldovan, vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării, Bazil Şerban şi Corneliu Bogdan, directori în Ministerul Afacerilor Externe, au fost numiţi ca supleanţi ai membrilor delegaţiei.

*

Marţi dimineaţa, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., conducătorul delegaţiei, însoţit de o parte a membrilor delegaţiei romîne la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a plecat cu avionul spre New York.

(Agerpres)

Incheierea tratativelor între R.P.R. şi S.U.A.

Intre 15 octombrie şi 3 noiembrie a.c. au avut loc la Bucureşti, la Ministerul Afacerilor Externe, discuţii între delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne, condusă de Alexandru Lăzăreanu, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, şi delegaţia guvernului Statelor Unite ale Americii, condusă de Robert Thayer, ministrul Statelor Unite la Bucureşti.

Aceste discuţii au avut loc din iniţiativa guvernului R.P.R., care la 7 martie 1956 a propus guvernului S.U.A. începerea unor tratative pentru reglementarea problemelor economico-financiare în suspensie, precum şi a problemei schimburilor comerciale între cele două ţări. In urma schimbului de note intervenit ulterior între cele două guverne şi a propunerilor făcute la începerea conferinţei, pe ordinea de zi au fost înscrise: problema pretenţiilor cetăţenilor americani pentru fostele lor bunuri din R.P.R. şi aceea a fondurilor romîneşti blocate în S.U.A., problemele culturale, probleme consulare şi diplomatice şi problema schimburilor comerciale dintre cele două ţări.

Delegaţia romînă a arătat că este împuternicită să ducă tratative şi să încheie aranjamente pentru rezolvarea practică a tuturor problemelor în discuţie şi a insistat asupra reglementării pe bază de negocieri a problemelor economico-financiare în suspensie între cele două ţări şi a schimburilor comerciale, declarîndu-se totodată gata să accepte în principiu o serie de propuneri asupra cărora insista partea americană.

Partea americană a declarat că înţelege să ducă numai „discuţii de explorare" cu privire la chestiunile menţionate, nefiind împuternicită pentru negocierea şi reglementarea definitivă a problemelor. Ea a cerut totuşi reglementarea imediată numai a problemelor ridicate de către guvernul american, dar nu a putut preciza cînd va fi cu putinţă să înceapă negocieri şi să fie soluţionate problemele economico-financiare şi comerciale asupra cărora a insistat delegaţia romînă.

Delegaţia romînă a declarat că este şi pe viitor gata să ajungă la reglementări definitive în cadrul unor negocieri privind ansamblul problemelor în discuţie, ceea ce se va putea face atunci cînd guvernul S.U.A. va fi gata să înceapă negocieri formale asupra acestor probleme.

In încheiere, delegaţia romînă şi-a exprimat speranţa că aceste negocieri vor fi reluate cît de curînd şi că ele vor duce la rezultate pozitive în avantajul ambelor părţi şi în interesul îmbunătăţirii relaţiilor dintre cele două ţări.

Cuvîntarea tov. Miron Constantinescu
la mitingul cadrelor didactice şi studenţilor din Cluj

In cadrul mitingului ţinut luni după masă în sala mare a Casei Universitarilor din Cluj la care au participat cadre didactice şi studenţi de la cele două universităţi şi de la institutele de învăţămînt superior din localitate, a luat cuvîntul tov. Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care a spus între altele:

In ţara vecină, Republica Populară Ungară, se desfăşoară într-un ritm accelerat de 10 zile evenimente care au reţinut atenţia popoarelor. Din primele zile, în cadrul mişcării haotice în care se împleteau diferite interese şi revendicări ale unor pături sociale nemulţumite, au acţionat cu deosebită putere grupe duşmane intereselor clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare, forţe ce urmăreau răsturnarea puterii democrat-populare şi restaurarea puterii burgheziei. Aceste forţe, folosindu-se de dezorientarea politică şi ideologică existentă, au imprimat apoi o direcţie tot mai reacţionară desfăşurării evenimentelor din Ungaria pînă în primele zile ale lunii noiembrie. Este evident că aceste forţe reacţionare erau dirijate nu numai dinăuntrul Ungariei, ci şi de cercurile imperialiste din afară.

Folosind lozinci scumpe poporului muncitor, atribuind acţiunii lor caracterul unei „revoluţii", elementele contrarevoluţionare au dat mişcării o întorsătură antisocialistă, antipopulară, naţionalistă. Pe primul plan al vieţii politice au reapărut partidele burgheze (agrarian, catolic, etc.). Guvernul Nagy Imre nu a fost în stare să ia frînele în mîini şi a făcut forţelor contrarevoluţionare concesie după concesie, devenind o marionetă în mîinile lor. Aceasta a făcut posibil ca pe scena politică să se afirme tot mai mulţi strigoi ai trecutului, grupări reacţionare, fasciste, care s-au dedat la asasinate, jafuri şi atrocităţi, cărora le-au căzut victimă fiii cei mai buni ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii progresiste.

Ţările lagărului socialist, poporul nostru, au urmărit cu îngrijorare desfăşurarea evenimentelor sîngeroase din Ungaria. Această îngrijorare a crescut în momentul în care guvernul de tristă memorie al lui Nagy Imre a denunţat unilateral Tratatul de la Varşovia, vrînd astfel să rupă Ungaria din lagărul socialismului, declarînd-o neutră, s-o lase pradă imperialismului. S-a creat primejdia pierderii atît a puterii politice cît şi a cuceririlor fundamentale ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare. Clasa muncitoare din R. P. Ungară s-a desolidarizat de guvernul capitulant în faţa forţelor reacţionare, n-a răspuns apelurilor repetate de reluarea lucrului lansate de guvernul Nagy şi de cardinalul Mindszenty.

La începutul lunii noiembrie, elementele muncitoreşti din guvernul Nagy s-au rupt de acesta şi au format un guvern revoluţionar muncitoresc-ţărănesc în al cărui program apar toate cuceririle fundamentale ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare. Noul guvern şi-a precizat atitudinea faţă de naţionalizarea principalelor mijloace de producţie, de reforma agrară şi a confirmat categoric strînsele legături ale R.P. Ungare cu lagărul socialist. Pentru restabilirea ordinei şi liniştei, guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc a cerut sprijinul armatei sovietice, declarînd că după restabilirea ordinei guvernul începe tratative cu guvernul sovietic pentru retragerea trupelor sovietice din Ungaria.

Incă din primele zile ale desfăşurării evenimentelor, partidul nostru a atras atenţia asupra existenţei pericolului de prăbuşire a bazelor economice şi politice ale orînduirii democrat-populare din Ungaria. Opinia publică din jurul lagărului socialist şi-a exprimat îngrijorarea faţă de soarta regimului democrat-popular din Ungaria şi încrederea în forţele sănătoase ale poporului maghiar. Cotitura care s-a produs a fost primită de către poporul nostru muncitor cu mare bucurie pentru că victoria forţelor democratice duce la consolidarea regimului democrat popular, la întărirea păcii, la asigurarea unor relaţii frăţeşti de pace şi prietenie între ţările noastre.

Sarcina centrală, scumpă tuturor celor ce muncesc, care stă în faţa oamenilor muncii din ţară şi din oraşul Cluj în special este întărirea necontenită a unităţii internaţionaliste a clasei muncitoare, a unităţii oamenilor muncii romîni, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi. Aceasta pentru că în jurul unităţii clasei muncitoare din ţara noastră se grupează toate forţele progresiste ale poporului. A doua sarcină este întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare de toate naţionalităţile, această alianţă constituind principiul suprem al regimului democrat-popular, chezăşie a construirii socialismului în patria noastră.

O importantă sarcină este intensificarea activităţii de partid în rîndul intelectualilor vîrstnici şi tineri. Trebuie să ţinem seama de faptul că schimbarea mentalităţii, a concepţiei oamenilor este un proces îndelungat care cere timp, însă tot ce este cinstit, patriotic nu are alt drum decît acela arătat de partidul nostru, drumul pe care se unesc internaţionalismul muncitoresc şi patriotismul socialist şi care duce spre viaţa cultă, îmbelşugată pe care o dorim cu toţii poporului nostru. Unele greutăţi economice existente încă la noi se explică şi prin nivelul economic înapoiat de la care am pornit la drum acum 12 ani. Alături de eforturile multilaterale ale întregului popor, partidul şi guvernul au luat măsuri concrete pentru îmbunătăţirea situaţiei materiale a salariaţilor din unele ramuri de producţie, pentru ridicarea nivelului de trai îndeosebi al celor cu salarii mici, cu familii numeroase, precum şi al pensionarilor. Alte măsuri în acest domeniu sînt în curs de pregătire. Infăptuirea acestor măsuri cere o muncă temeinică, calmă; numai elaborarea ultimei hotărîri a cerut o muncă pregătitoare de 3—4 luni pentru ca ea să aibă viabilitate.

Numeroase probleme ale învăţămîntului superior şi studenţimii sînt acum în atenţia Ministerului Invăţămîntului şi a guvernului spre o justă rezolvare. O mare atenţie trebuie acordată problemelor supraîncărcării programelor în facultăţi, frecvenţei obligatorii la unele materii, normelor cadrelor didactice şi unor chestiuni privind îmbunătăţirea nivelului de trai al studenţilor. Minciuni provocatoare lansate de oficinele de propagandă ale posturilor de radio imperialiste şi ale posturilor fostului guvern Nagy între arătau pretinse manifestări ale studenţimii clujene **(studenţii izbucnesc în rîs).**

Felicităm studenţii şi corpul profesoral clujan pentru atitudinea conştientă şi doritoare de învăţătură pe care a manifestat-o în tot acest timp. Odată cu constituirea asociaţiilor profesionale studenţeşti vor putea fi discutate într-un cadru organizat şi serios problemele şi propunerile studenţilor pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi învăţătură.

*

Participanţii la adunare au răspuns cu ovaţii prelungite cuvintelor de salut la adresa Uniunii Sovietice, a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

TELEGRAMA ADRESATĂ DE ADUNAREA PROFESORILOR ŞI STUDENŢILOR DIN UNIVERSITĂŢILE ŞI INSTITUTELE DE INVĂŢĂMÎNT SUPERIOR DIN CLUJ

Luni după-masă a avut loc în sala mare a Casei universitarilor din Cluj o adunare la care au participat profesorii şi studenţii din universităţile şi institutele de învăţămînt superior din oraşul Cluj. Adunarea a hotărît să se trimită următoarea telegramă:

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliului de Miniştri al R. P. R., tovarăşului prim-secretar GH. GHEORGHIU-DEJ tovarăşului preşedinte al Consiliului de Miniştri CHIVU STOICA

Profesorii şi studenţii de la toate universităţile şi institutele de învăţămînt superior din oraşul Cluj, — Universitatea „V. Babeş", Universitatea „Bolyai", Institutul Medico-Farmaceutic, Institutul Politehnic, Institutul Agronomic, Institutul de artă plastică, Conservatorul „Gh. Dima" şi şcolile de partid — adunaţi într-o mare întrunire universitară în ziua de 5 noiembrie a.c., ascultînd mesajul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al Consiliului de Miniştri şi al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R. adresat guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ne exprimăm deplinul nostru acord cu acest important document.

Salutăm constituirea guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc şi ne afirmăm solidaritatea noastră cu acţiunile sale îndreptate spre lichidarea bandelor contrarevoluţionare, pentru întărirea regimului democrat-popular şi pentru consolidarea prieteniei cu toate ţările socialiste în frunte cu U.R.S.S.

Vom urma cu toată încrederea directivele partidului şi guvernului nostru convinşi că ele vor duce la o continuă îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de învăţătură.

Făgăduim că ne vom strădui să ne însuşim temeinic cunoştinţele ştiinţifice pentru a putea deveni cadre de nădejde ale construcţiei socialismului în patria noastră dragă.

In strînsă unire, profesorii romîni şi profesorii maghiari, studenţii romîni şi studenţii maghiari declarăm că nimic nu va putea clinti frăţia şi prietenia noastră şi în acelaşi timp declarăm că vom munci pentru a întări şi mai mult prietenia cu toate ţările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Respingem cu indignare zvonurile mincinoase lansate de posturile de radio imperialiste că în Cluj studenţii s-ar fi dedat la vreo acţiune nechibzuită.

Asigurăm Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al R.P.R. că alături de clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare din ţara noastră vom sta de strajă puterii populare şi mărețelor cuceriri ale regimului nostru democrat-popular.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a poporului nostru muncitor, în frunte cu Comitetul său Central!

Să se pună frîu agresiunii împotriva Egiptului!

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui A. Eden

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., primului ministru al Marii Britanii, A Eden:

Moscova-Kremlin

5 noiembrie 1956

Stimate domnule prim ministru,

Guvernul sovietic consideră necesar să vă atragă atenția asupra faptului că războiul agresiv dezlănțuit de Anglia și Franța împotriva statului egiptean, în care Israelul a jucat rolul de provocator, are consecințe foarte periculoase pentru cauza păcii generale.

Sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale a adoptat hotărîrea privind încetarea neîntîrziată a acțiunilor militare și retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Neținînd seama de aceasta, Anglia, Franța și Israelul intensifică acțiunile militare, continuă bombardamentele barbare împotriva orașelor și satelor egiptene, au debarcat trupe pe teritoriul Egiptului, transformînd în ruine localități egiptene și ucigînd locuitori pașnici.

Astfel, guvernul Angliei, împreună cu guvernele Franței și Israelului au pășit pe calea agresiunii neprovocate împotriva Egiptului.

Motivele invocate de guvernul Angliei în justificarea atacului împotriva Egiptului, sînt cu totul neîntemeiate. Inițial, guvernul englez a declarat că el se amestecă în conflictul dintre Israel și Egipt, pentru a nu admite transformarea Canalului de Suez într-o zonă de operațiuni militare. După amestecul anglo-francez, zona Canalului de Suez a devenit o zonă de operațiuni militare și navigația pe Canal a fost întreruptă, ceea ce prejudiciază interesele statelor care folosesc Canalul.

Încercările de a justifica agresiunea prin cointeresarea Angliei și Franței în libertatea navigației pe Canalul de Suez, nu rezistă nici ele criticii. Înțelegem interesul dv. deosebit față de canal. Totuși, aceasta nu vă dă dreptul să desfășurați operațiuni militare împotriva poporului egiptean. Tot odată guvernele Angliei și Franței nu-și pot asuma rolul de judecător în problema privind căile asigurării libertății navigației pe Canalul de Suez, deoarece în această nu sînt mai puțin interesate multe alte state care condamnă acțiunile agresive ale Angliei și Franței și cer menținerea păcii și liniștei în Orientul Apropiat și Mijlociu. În afară de aceasta, este bine cunoscut că libertatea navigației pe Canalul de Suez a fost pe deplin asigurată de către Egipt.

Problema Canalului de Suez a constituit numai un pretext pentru agresiunea anglo-franceză, avînd alte scopuri care ținteau departe. Nu se poate ascunde faptul că în realitate, în prezent se desfășoară un război agresiv banditesc împotriva popoarelor arabe, în scopul lichidării independenței naționale a statelor Orientului Apropiat și Mijlociu și restabilirii regimului de robie colonialistă, respins de către popoare.

Prin nimic nu poate fi justificat faptul că forțele armate ale Angliei și Franței, două mari puteri — membre permanente ale Consiliului de Securitate — au atacat o țară care și-a dobîndit abia recent independența sa de stat și care nu are mijloace suficiente pentru apărarea sa.

În ce situație s-ar afla însăși Anglia, dacă ea ar fi atacată de state mai puternice care dispun de toate tipurile de arme moderne de exterminare? Or în prezent aceste țări ar putea nici să nu trimită spre coastele Angliei flota maritimă militară sau flota aeriană militară, ci să folosească alte mijloace, de exemplu tehnica reactivă. Dacă arma rachetă ar fi folosită împotriva Angliei sau Franței, dv., desigur, ați denumi aceasta o acțiune barbară. Totuși, prin ce se deosebește atacul inuman săvîrșit de forțele armate ale Angliei și Franței împotriva Egiptului aproape dezarmat?

Profund îngrijorați de evoluția evenimentelor în Orientul Apropiat și Mijlociu și călăuzindu-ne de interesele menținerii păcii generale, considerăm că guvernul Angliei trebuie să asculte glasul rațiunii și să oprească războiul din Egipt. Ne adresăm dv., parlamentului, partidului laburist, sindicatelor, întregului popor al Angliei: Încetați agresiunea armată, opriți vărsarea de sînge. Războiul din Egipt poate să se extindă asupra altor țări și să se transforme într-un al treilea război mondial.

Guvernul sovietic a și propus Organizației Națiunilor Unite, precum și președintelui Statelor Unite ale Americii să folosească împreună cu ceilalți membri ai O.N.U. forțe maritime militare și forțe aeriene militare pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii. Sîntem ferm hotărîți de a zdrobi pe agresori prin folosirea forței și de a restabili pacea în Orient.

Sperăm că în acest moment critic veți da dovadă de înțelepciunea necesară și veți trage din aceasta concluziile corespunzătoare.

Cu sinceră stimă
N. BULGANIN

Excelenței Sale
Sir ANTHONY EDEN,
primul ministru al Marii Britanii,
Londra

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui Guy Mollet

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței:

Moscova-Kremlin

5 noiembrie 1956

Stimate domnule președinte,

Consider de datoria mea să mă adresez dv. în problema situației ivite în urma agresiunii anglo-franceze care se desfășoară în Egipt.

Trebuie să vă declar cu toată sinceritatea că războiul împotriva statului egiptean desfășurat de Franța și Anglia, care au folosit Israelul, are consecințe extrem de periculoase pentru pacea generală.

Majoritatea covîrșitoare a statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite s-au pronunțat la sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale pentru încetarea neîntîrziată a operațiunilor militare și pentru retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Cu toate acestea, operațiunile militare din Egipt iau o amploare tot mai mare, orașele și satele egiptene sînt supuse unor bombardamente barbare, pe teritoriul Egiptului au debarcat trupe franceze și engleze, curge sînge unor oameni cu totul nevinovați.

Acționînd astfel, guvernul Franței, împreună cu guvernele Angliei și Israelului au pășit pe calea agresiunii neprovocate împotriva statului egiptean.

Cu toate că guvernele francez și englez camuflează agresiunea armată împotriva Egiptului prin tot felul de pretexte că sînt deosebit de interesate în funcționarea normală a Canalului de Suez, acum este evident că este vorba nu de libertatea navigației pe Canalul de Suez, care a fost asigurată de Egipt și care este în prezent întreruptă de operațiunile armate ale Franței și Angliei, ci de năzuința colonialiștilor de a pune din nou jugul robiei coloniale pe umerii popoarelor Orientului arab care luptă pentru independența și libertatea lor națională.

În cadrul întîlnirii noastre la Moscova, în luna mai a.c., ați declarat că acțiunile dv. sînt inspirate de idealurile socialiste. Dar ce are comun socialismul cu atacul armat tîlhăresc împotriva Egiptului, atac care are caracterul unui război colonialist fățiș? Cum poate fi compatibil cu ideile socialismului atacul perfid al Franței împotriva unei țări care și-a dobîndit abia recent independența și care nu are armament suficient pentru apărarea sa?

Sîntem profund convinși de faptul că războiul colonialist împotriva Egiptului este în contradicție cu interesele fundamentale ale poporului Franței, care, cu aceeași ardoare ca și popoarele Angliei și Uniunii Sovietice, dorește menținerea păcii și dezvoltarea colaborării culturale și economice cu celelalte popoare.

În ce situație s-ar găsi Franța, dacă ea ar fi atacată de către alte state care dispun de mijloace moderne teribile de distrugere?

Călăuzindu-ne de interesele menținerii păcii, facem apel la guvernul Franței, precum și la parlamentul și la întregul popor francez să oprească agresiunea și să înceteze vărsarea de sînge. Ne adresăm dv., parlamentului, partidului socialist, sindicatelor, întregului popor francez: Puneți capăt agresiunii armate, opriți vărsarea de sînge. Este evident faptul că războiul din Egipt se poate extinde asupra altor țări și se poate transforma astfel într-un al treilea război mondial.

Considerăm de datoria mea să vă comunic că guvernul sovietic a și propus Organizației Națiunilor Unite, precum și președintelui Statelor Unite ale Americii să folosească împreună cu ceilalți membri ai O.N.U. forțe maritime militare și forțe aeriene militare pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii. Guvernul sovietic este ferm hotărît să recurgă la folosirea forței pentru a zdrobi pe agresori și pentru a restabili pacea în Orient.

Mai este timp pentru a da dovadă de prudență, de a se opri, de a nu permite forțelor războinice să triumfe.

Sperăm că în acest moment de răspundere, guvernul francez va da dovadă de luciditate în aprecierea situației create și va trage din aceasta concluziile corespunzătoare.

Cu sinceră stimă
N. BULGANIN

Excelenței Sale,
Domnului GUY MOLLET
președintele Consiliului de Miniștri al Franței
Paris

Mesajul adresat de N. A. Bulganin lui Ben Gurion

MOSCOVA 6 (Agerpres) TASS transmite mesajul adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Ben Gurion, primul ministru al Israelului:

Moscova-Kremlin

5 noiembrie 1956

Domnule prim ministru,

Guvernul sovietic a și condamnat în mod hotărît agresiunea armată a Israelului, precum și a Angliei și Franței împotriva Egiptului, care constituie o violare directă și fățișă a Cartei și principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Majoritatea covîrșitoare a statelor au condamnat de asemenea la sesiunea specială extraordinară a Adunării Generale actul de agresiune săvîrșit împotriva statului egiptean și au cerut guvernelor Israelului, Angliei și Franței să înceteze neîntîrziat operațiunile militare și să retragă de pe teritoriul egiptean trupele cotropitoare.

Întreaga omenire iubitoare de pace înfierează cu indignare acțiunile criminale ale agresorilor care au atentat împotriva integrității teritoriale, a suveranității și independenței statului egiptean.

Fără să țină seama de aceasta, guvernul Israelului, acționînd ca instrument al forțelor imperialiste din afară continuă aventura absurdă, ceea ce constituie o provocare la adresa tuturor popoarelor Orientului, care luptă împotriva colonialismului, pentru libertatea și independența lor, o provocare la adresa tuturor popoarelor iubitoare de pace ale lumii.

Aceste acțiuni ale guvernului Israelului dovedesc evident ce valoare au avut toate asigurările false privind dragostea de pace a Israelului și năzuința sa de a coexista pașnic cu statele arabe vecine. Prin aceste asigurări, guvernul Israelului nu a urmărit în realitate decît să adoarmă vigilența celorlalte popoare, pregătind atacul perfid împotriva vecinilor săi.

Ascultînd de ordine străine, acționînd după dispozițiile din afară, guvernul Israelului se joacă în mod criminal și lipsit de răspundere cu soarta lumii, cu soarta poporului său. El seamănă în rîndurile popoarelor Orientului o ură împotriva statului Israel, care nu se poate să nu aibă urmări asupra viitorului Israelului și care va pune sub semnul întrebării însăși existența Israelului ca stat.

Fiind în mod vital interesat în menținerea păcii și asigurarea liniștei în Orientul Apropiat și Mijlociu, guvernul sovietic la în prezent măsuri pentru încetarea războiului și pentru a pune frîu agresorilor.

Așteptăm ca guvernul Israelului să-și revizuiască atitudinea atît timp cît nu este încă tîrziu și să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului. Ne adresăm dv., parlamentului, oamenilor muncii din statul Israel, întregului popor al Israelului: Încetați agresiunea, opriți vărsarea de sînge, retrageți-vă trupele de pe teritoriul egiptean.

Ținînd seama de situația creată, guvernul sovietic a hotărît să cearâ ambasadorului său din Tel Aviv să părăsească Israelul și să plece neîntîrziat la Moscova.

Sperăm că guvernul Israelului va înțelege și va aprecia în mod corespunzător acest avertisment al nostru.

N. BULGANIN

Excelenței Sale,
Domnului BEN GURION
primul ministru al Statului Israel
Tel Aviv

Noi demonstrații de solidaritate cu poporul egiptean la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 noiembrie, în fața ambasadelor Franței și Angliei de la Moscova au demonstrat din nou mii de locuitori ai Moscovei. Timp de multe ore, în fața clădirilor ambasadelor au venit muncitori, funcționari, studenți, gospodine, pentru a-și exprima indignarea în legătură cu agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului.

„Cerem încetarea focului în Egipt!", „Afară cu agresorii!" — acestea erau lozincile scrise în limbile rusă, engleză și franceză, pe care demonstranții le-au așezat pe clădirile vecine. Ei au înmînat membrilor ambasadei proteste în scris.

Au avut loc numeroase mitinguri spontane. Locuitorii Moscovei exprimîndu-și solidaritatea cu poporul Egiptului, au declarat că egiptenii pot conta întotdeauna pe prietenia și sprijinul frățesc al oamenilor sovietici.

O demonstrație de protest a avut loc și în fața ambasadei statului Israel.

Apelul guvernului egiptean în numele poporului egiptean

CAIRO 6 (Agerpres). — Direcția de informații anunță că guvernul egiptean a dat publicității următorul apel:

În această clipă istorică hotărîtoare cînd valori de seamă ale moștenirii umane sînt puse în joc și omenirea este împinsă înapoi spre haos și sălbăticie, cînd Franța, Israel și Regatul Unit săvîrșesc un atac perfid împotriva Egiptului și poartă în mod provocator steagul tîlhărești și al rușinii, Egiptul adresează un apel de ajutor — prin voluntari, prin arme și prin alte mijloace tuturor acelora care în întreaga lume mai respectă demnitatea umană și legalitatea în relațiile internaționale.

Poporul Egiptului duce o luptă pentru viața și onoarea sa. Egiptenii luptă nu numai pentru ei înșiși și pentru țara lor, ci în egală măsură și pentru întreaga lume civilizată. Atîta timp cît continuă agresiunea împotriva Egiptului pe teritoriul său împotriva rezoluției O.N.U., Egiptul va continua să lupte cu toată hotărîrea și prin toate forțele sale împotriva forțelor răului și în numele demnității și existenței demne.

El are nevoie de ajutor.

Dezbaterile din Consiliul de Securitate

Străduința U. R. S. S. de a restabili pacea în Orientul Apropiat

NEW YORK 6 (Agerpres). — TASS transmite: La cererea Uniunii Sovietice, la 5 noiembrie a fost convocat Consiliul de Securitate pentru discutarea problemei: „Neîndeplinirea de către Anglia, Franța și Israel a hotărîrii din 2 noiembrie a sesiunii extraordinare a Adunării Generale cu privire la măsurile imediate pentru curmarea agresiunii statelor mai sus menționate împotriva Egiptului".

Președintele Consiliului de Securitate, ENTEZAM (Iran), a comunicat că convocarea Consiliului a fost cerută în scrisoarea ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. ȘEPILOV, care a fost difuzată ca document al O.N.U. înaintea începerii ședinței.

În cadrul dezbaterilor s-a putut vedea însă că, datorită împotrivirii Angliei, Franței, S.U.A. și Australiei, propunerea Uniunii Sovietice făcută în scopul restabilirii păcii în Orientul arab, a fost respinsă.

Ședința Consiliului de Securitate s-a terminat la ora 22.22 (ora New-Yorkului). Imediat după ședința Consiliului de Securitate la cererea grupului țărilor Asiei și Africii urma să se întrunească sesiunea extraordinară a Adunării Generale în problema Egiptului. Președintele Adunării, Ortega (Chile) a declarat însă, fără să se fi consultat cu delegații interesați în încetarea cît mai grabnică a agresiunii împotriva Egiptului, că din cauza orei tîrzii ședința nu va avea loc în această zi. Ulterior s-a anunțat că ședința sesiunii extraordinare a Adunării generale a avut loc la 6 noiembrie.

Desfășurarea operațiunilor militare

CAIRO 6 (Agerpres). — Cartierul general al trupelor egiptene a anunțat în cursul zilei de 6 noiembrie că trupele britanice și franceze și-au continuat atacurile pentru ocuparea orașului Port-Said atacînd pe mare și parașutînd noi trupe. Forțele egiptene, se spune în comunicat, ca și locuitorii și unitățile polițienești din orașul Port-Said opun o puternică rezistență pe străzile orașului. Forțele egiptene controlează orașul Port-Said.

Potrivit agenției Associated Press, un purtător de cuvînt militar egiptean a declarat că, în ciuda declarației făcute în Organizația Națiunilor Unite de reprezentantul Angliei, raidurile aeriene ar fi încetat, orașele Cairo, Ismailia, Bilbeis și alte localități din zona Canalului sînt supuse unor puternice bombardamente.

NICOSIA 6 (Agerpres). — Comandamentul militar anglo-francez din insula Cipru a dat publicității la 6 noiembrie comunicatul nr. 28 în legătură cu desfășurarea acțiunilor militare ale celor două țări din Egipt.

Comunicatul declară că trupele anglo-franceze au efectuat în dimineața zilei de 6 noiembrie o nouă debarcare în regiunea Port-Said. Trupele franceze au efectuat debarcări la Port-Fuad, situat la sud de Port-Said.

Potrivit ultimelor informații, se arată în comunicat, trupe de paraștiști francezi înaintează de la Port-Said către sud, de-a lungul canalului. Operația de înaintare a acestor trupe a fost acoperită de unități blindate. Forțele anglo-franceze au pus stăpînire pe toate suburbiile orașului Port-Said.

În legătură cu încetarea focului în Egipt

O comunicare făcută de D. Hammarskjoeld

NEW YORK 6 (Agerpres). — Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, a anunțat în după amiaza zilei de 6 noiembrie că, potrivit unor comunicări primite de către Secretariatul general al O.N.U. din partea guvernelor Angliei și Franței, aceste guverne vor ordona încetarea focului la mieznoapte dacă Egiptul și Israelul vor accepta cererea O.N.U. de a înceta focul.

Comunicarea Marii Britanii adresată secretarului general al O.N.U. nu pomenește însă nimic despre retragerea forțelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez.

Luînd cuvîntul în parlament, Eden, primul ministru britanic, nu a făcut nici o precizare în legătură cu eventuala retragere a forțelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez. Eden a susținut că „acțiunea întreprinsă de forțele britanice (adică atacul armat împotriva Egiptului — n.r.) ar fi avut ca obiective o limitare a conflictului, ar fi creat condiția esențială pentru existența forțelor internaționale ale O.N.U., și ar fi permis pregătirea terenului pentru reglementarea definitivă a problemelor Orientului Mijlociu.

Telegrama adresată lui D. Hammarskjoeld de ministrul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei

PRAGA 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția CETEKA, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace, Vaclav David, a adresat secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, o telegramă în care se comunică că, în baza rezoluției adoptate de Organizația Națiunilor Unite, Republica Cehoslovacă va participa la acțiunile O.N.U., menite să pună capăt acțiunilor militare în Egipt.

Cine apără pacea

Războiul agresiv, neprovocat, dezlănțuit de Anglia, Franța și Israel împotriva Egiptului este departe de a putea fi denumit un conflict de proporții locale, afectînd numai interesele poporului egiptean. Agresiunea începută conține în sine germenii extinderii. Pacea în întregul Orient arab este în cumpănă și cancerul războiului trebuie extirpat mai înainte de a cuprinde și alte regiuni. Actuala situație internațională determinată de acțiunea agresivă a celor trei state este de o gravitate excepțională și poate avea consecințe periculoase pentru pacea întregului glob, dată fiind primejdia că acest război ar putea să se transforme într-un al treilea conflict mondial.

Gravitatea momentului arată că ceasul avertismentelor ignorate cu voință premeditată de puterile atacatoare a trecut și că se impune cu necesitate luarea unor măsuri prompte și eficace. Mesajul premierului N. A. Bulganin adresat președintelui D. Eisenhower conține tocmai propunerea unei asemenea soluții simplă ușor de realizat și de neîndoielnică eficacitate. Uniunea Sovietică preconizează o colaborare militară strînsă americano-sovietică — pe baza unei hotărîri a O.N.U. și în cadrul O.N.U. — al cărei țel să-l constituie luarea unor măsuri hotărîte care să pună capăt agresiunii. În același timp cu mesajul premierului Bulganin, opinia publică a luat cunoștință și de cererea guvernului sovietic în vederea unei grabnice convocări a Consiliului de Securitate care să discute propunerea ca toate statele membre ale O.N.U., dar în special S.U.A. și U.R.S.S., să acorde neîntîrziat ajutor Egiptului — victimă a agresiunii conjugate anglo-franco-israeliene.

Este limpede pentru noi toți motivul pentru care o colaborare sovieto-americană ar putea salva pacea în Orientul Mijlociu și Apropiat.

În primul rînd colaborarea acestor două mari puteri, membre permanente ale Consiliului de Securitate, se impune, deoarece dintre ceilalți trei membri permanenți ai acestui Consiliu, doi — Anglia și Franța — sînt ei înșiși agresori, iar al treilea, gomindanistul, este lipsit de orice valoare reprezentativă. Anglia și Franța s-au folosit de altminteri de calitatea lor de membri permanenți ai Consiliului de Securitate pentru a paraliza prin veto-ul lor, lucrările Consiliului. Ele pot astfel să blocheze în Consiliu orice recomandare sau hotărîre a Adunării Generale a O.N.U.

În al doilea rînd, Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică sînt nu numai două dintre marile puteri ci și cele mai mari state din lume. Colaborarea lor în această privință, coalizarea puternicelor forțe militare de care dispun, coordonarea acțiunilor lor în vederea încetării ostilităților din Orientul arab ar determina o schimbare a balanței forțelor în regiune, ar putea impune încetarea agresiunii. Nimeni nu se poate îndoi că forța militară a S.U.A. și U.R.S.S. constituie un element hotărîtor în vederea descurajării agresorilor. În favoarea unei asemenea colaborări pledează însuși faptul că în cursul ultimelor dezbateri ale Consiliului de Securitate și ale Adunării Generale a O.N.U., cele două mari puteri s-au situat pe poziții apropiate cerînd, în esență, același lucru: încetarea ostilităților și retragerea trupelor care au invadat Egiptul.

Acceptînd propunerea sovietică, Statele Unite ar putea demonstra în fapt și nu în vorbă, că doresc încetarea războiului și, mai ales, că sînt dispuse să acționeze, concret, rapid și eficient, în vederea salvării păcii. Multe lucruri în ceea ce privește situația în Orientul arab și chiar pacea întregii lumi depinde în mare măsură de atitudinea pe care înțeleg să o adopte Statele Unite în acest ceas de cumpănă. Pentru că Anglia și Franța nu ar îndrăzni să persevereze în acțiunile lor agresive dacă nu ar fi sprijinite, cînd tacit, cînd fățiș, de Statele Unite. Anglia și Franța, singure, nu au nici forța economică și nici cea militară pentru a persevera în agresiunea începută dacă nu ar fi asigurate de sprijinul S.U.A. Întreaga opinie publică mondială știe prea bine acest lucru, deși în problema Suezului — și în altele — oficialitatea din S.U.A. s-a arătat foarte productivă în declarații și discursuri pașnice. Lucrările Consiliului de Securitate care au avut loc la cererea expresă a Uniunii Sovietice au arătat însă alteeva: propunerea sovietică nu a fost adoptată datorită, în primul rînd, atitudinii S.U.A. Deosebit de interesant este că alături de S.U.A. nu au votat decît trei state — Anglia, Franța și Australia — din cele 11 care alcătuiesc Consiliul de Securitate. E limpede că dacă Anglia și Franța sînt făptuitori ai agresiunii colonialiste împotriva Egiptului răspunderea principală pentru faptul că situația s-a agravat, că există primejdia unei extinderi a conflictului, revine în primul rînd Statelor Unite.

A devenit evident pentru oricine că puterile occidentale au pășit pe un drum extrem de periculos, pentru pacea lumii și pentru ele însile. Acest drum nu este însă ireversibil. Mai există posibilități pentru salvarea situației. În mesajul (publicat în numărul de astăzi al ziarului) pe care premierul sovietic l-a adresat primului ministru al Franței — întocmai ca și în cel adresat lui A. Eden — se face un apel stăruitor pentru oprirea agresiunii. Desfășurarea evenimentelor din Orientul Apropiat și Mijlociu nu permit tărăgănarea lucrurilor. Fiecare zi care trece înseamnă un nou pas pe calea extinderii și agravării conflictului.

Faptul că cercurile guvernante din S.U.A. au găsit de cuviință să respingă propunerile cuprinse în mesajul premierului Bulganin, este de natură să arate intențiile S.U.A. în privința desfășurării ulterioare a evenimentelor din Orientul arab. Totuși, se pare că apelul pe care l-a adresat Uniunea Sovietică celor trei țări a fost suficient de convingător pentru a avea efect. În cursul după amiezii de ieri s-a aflat că guvernele Angliei și Franței vor ordona încetarea focului în cursul nopții de 6 spre 7 noiembrie dacă Egiptul și Israelul vor accepta cererea O.N.U. de a înceta focul.

Încetarea focului în Egipt atît de dorită de toate popoarele va constitui o însemnată victorie a forțelor iubitoare de pace de pretutindeni, un triumf al tezei care a fost apărată de Uniunea Sovietică, statele de democrație populară și alte numeroase state în cadrul O.N.U. Cu toate acestea nu trebuie uitat că ea se cere să fie urmată de urgenta retragere a tuturor trupelor invadatoare.

Opinia publică internațională, și îndeosebi cea din țara noastră, va urmări cu atenție ca sistarea ostilităților să fie urmată de celelalte acțiuni care se impun și ca următoarea perioadă de timp să nu fie folosită de puterile occidentale pentru pregătirea unor noi acțiuni agresive.

E. PHOEBUS

Chemarea Comitetului Central provizoriu al Partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria

BUDAPESTA (Agerpres). — Posturile de radio ungare transmit următoarea chemare a Comitetului Central provizoriu al Partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria în care se spune printre altele:

Partidul nostru mult încercat, care a parcurs o cale glorioasă, trece prin cea mai grea etapă a istoriei sale. Situația cere unirea tuturor forțelor partidului, deoarece numai astfel putem respinge cu succes atacurile contrarevoluționare care urmăresc restaurarea capitalismului, numai astfel putem să apărăm puterea poporului. Numai unindu-ne putem să asigurăm clasei muncitoare ungare, țărănimii muncitoare și intelectualității progresiste, întregului popor ungar, cea mai largă dezvoltare a democratismului, independența și suveranitatea noastră națională, victoria orînduirii socialiste!

Pentru ca partidul nostru să devină din nou puternic și să poată conduce masele, trebuie să rupem cu hotărîre cu politica dăunătoare și cu metodele criminale ale clicii Rakosi, care au zdruncinat încrederea maselor largi de oameni ai muncii în partidul nostru și au subminat bazele forței patriei noastre și să rupem tot atît de hotărît cu grupul Imre Nagy-Losonczy care, cedînd pozițiile clasei muncitoare și situîndu-se pe poziția naționalismului și șovinismului, a deschis calea forțelor contrarevoluționare și a trădat astfel cauza socialismului.

Pentru ca tuturor să le fie clar că vrem să lichidăm definitiv cu greșelile trecutului am hotărît să schimbăm denumirea partidului nostru, adoptăm denumirea Partidului Muncitoresc Socialist din Ungaria. Sprijinindu-ne pe toate forțele sănătoase ale partidului noi vom relua și vom dezvolta activitatea organizațiilor noastre.

Bazele ideologice ale partidului nostru rămîn neclintite. Ne călăuzim după ideile de nebiruit ale marxism-leninismului; luptăm pentru socialism; apărăm statul democrat-popular a cărui temelie este alianța indestructibilă dintre muncitori și țărani; facem parte din marele lagăr internațional al clasei muncitoare.

Considerăm că dragostea fierbinte față de patria noastră nu poate fi despărțită de ideea internaționalismului proletar. Strînsa colaborare frățească cu popoarele țărilor socialiste, coexistența pașnică și prietenia cu toate popoarele lumii — iată temelia pe care dorim să înflorească țara noastră.

Sarcina principală a partidului nostru este în prezent nimicirea totală a forțelor contrarevoluționare care acționează deja fățiș și care au reușit să folosească nemulțumirile legitime ale maselor. Aceste nemulțumiri au fost rezultatul unor greșeli ale trecutului, dar ele nu au fost îndreptate în nici un caz împotriva puterii populare.

Toți membrii și toate organizațiile de partid trebuie să acorde sprijin deplin guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc, care își propune ca sarcină apărarea orînduirii noastre democrat-populare, nimicirea contrarevoluției, asigurarea muncii pașnice și bunăstării oamenilor muncii.

Sprijiniți guvernul popular muncitoresc-țărănesc ungar în înfăptuirea programului său.

Ajutați la restabilirea neîntîrziată a vieții normale, la reluarea muncii, la asigurarea legalității, la dezvoltarea continuă a democratizării vieții publice, la realizarea grabnică a celor mai arzătoare revendicări ale maselor muncitoare.

În încheierea chemării se spune:

Comuniști, tovarăși! Situația este grea, dar dacă ne unim și ne strîngem rîndurile vom avea destule forțe! Partidul nostru este de neînvins dacă va rămîne credincios ideilor noastre și dacă se va sprijini pe clasa muncitoare, pe marele larg al poporului muncitor.

Viața reintră în normal în R. P. Ungară

BUDAPESTA 6 (Agerpres). — Oamenii muncii din Ungaria au început să pună ordine în haosul provocat de bandele contrarevoluționare. Viața începe să reintre pe făgașul normal. În unele regiuni ale țării viața s-a normalizat aproape complet. Trenurile circulă, iar activitatea în unele întreprinderi a fost reluată. La Budapesta au început să funcționeze fabricile de conserve. Țăranii din împrejurimi pregătesc convoaie de alimente pentru aprovizionarea orașului.

În capitala Ungariei a reapărut marți ziarul „Szabad Nep".

Postul de radio Budapesta transmite că la Seghedin domnește ordine și liniște deplină. Munca a fost reluată. Muncitorii își exprimă încrederea în guvernul revoluționar muncitoresc țărănesc. Ei au salutat cu bucurie vestea că Uniunea Sovietică acordă un substanțial ajutor economic poporului ungar greu lovit de activitatea criminală a bandelor contrarevoluționare. Peste tot se reorganizează organizațiile locale de partid.

La Szolnok este de asemenea ordine. Cele mai largi pături ale poporului ungar înlănuiesc cu oroare crimele odioase comise de bandele de contrarevoluționari și participă activ la prinderea și dezarmarea elementelor contrarevoluționare izolate care nu au depus armele.

★

TIRANA 6 (Agerpres). — Într-un editorial intitulat „Poporul ungar a zdrobit complotul fascist", ziarul „ZERI I POPULLIT" scrie între altele: „Acțiunile întreprinse de contrarevoluționari în Ungaria au fost pregătite și dirijate de imperialiști.

Nu există forță scrie în continuare ziarul, care să poată îndepărta popoarele țărilor socialiste de pe calea pe care au ales-o, nu există forță care să poată distruge unitatea de neînvins a țărilor lagărului socialist. Roata istoriei nu poate fi întoarsă".

Incotro țînteau planurile elementelor fasciste din Ungaria

PRAGA (Agerpres). — Postul de radio Praga a transmis un comentar despre evenimentele din Ungaria în care se spune printre altele: Nici un moment, nici în cele mai grele clipe ale ultimelor zile nu ne-am îndoit de clasa muncitoare și de țărănimea maghiară, nu ne-am îndoit că evenimentele tragice ale ultimelor zile le vor chema la realitate și le vor face să reziste fascismului.

Ocupîndu-se de atrocitățile contrarevoluționarilor unguri comentariul spune:

Numai fasciștii sînt în stare de asemenea fapte. Mii de ofițeri horthyști, politicieni compromiși, alungați de mult de popor, au trecut granița austriacă aducînd cu ei posturi de radio și arme. Și cum s-au crezut stăpîni ai Ungariei au și început să vorbească despre anexarea Sloveniei și Ardealului. După ce au creat foamete și haos au început să vorbească ungurilor în suferință despre mirajul unei Ungarii mari, al unei Ungarii ca pe vremea domniei Sfîntului Ștefan.

Care a fost planul de acțiune? Poporul maghiar nu ar fi trebuit să fie lăsat nici un moment să se gîndească la ceea ce s-a întîmplat și la ceea ce urma să se întîmple. Pentru instaurarea fascismului era nevoie de haos, de o situație în care în fiecare moment se trage și nimeni nu știe de ce, în care nimeni nu poate fi sigur nicio secundă că va mai trăi peste o oră.

Un rol deosebit a jucat politicianul trădător Imre Nagy. Cardinalul Mindszenthy, contele Esterhazy sau agrarianul Bela Kovacs nu și-au ascuns niciodată țelurile antipopulare. Cu Imre Nagy lucrurile s-au petrecut altfel. Profitînd de încrederea poporului ungar, el a jucat rolul calului troian, deschizînd porțile fascismului.

—o—

Rezultatele parțiale ale alegerilor din S.U.A.

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Rezultatele parțiale ale alegerilor din S.U.A. (din statele New Hampshire, Massuchusetts, Carolina de nord și de sud și Michigan care au în total dreptul la 98 de voturi electorale) sînt următoarele: candidatul la președinție din partea partidului republican, Eisenhower a întrunit 70 de voturi electorale, iar candidatul partidului democrat, Stevenson, 28 de voturi electorale.

Se știe că alegerea președintelui Statelor Unite se face pe bază de vot indirect, prin alegerea unor electori. Fiecare stat are dreptul la un număr determinat de voturi electorale.

—o—

Ambasadorul sovietic a părăsit Israelul

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu hotărîrea guvernului sovietic, A. N. Abramov, ambasadorul U.R.S.S. în Israel, a primit instrucțiuni să părăsească Israelul și să plece imediat la Moscova.

A. N. Abramov l-a informat despre aceasta pe dl. V. Eitan, director general în Ministerul Afacerilor Externe al Israelului.

În aceeași zi, A. N. Abramov a plecat din Israel.

—o—

Protestul Arabiei Saudite

CAIRO 6 (Agerpres) — Potrivit agenției FRANCE PRESSE, guvernul Arabiei Saudite a hotărît să rupă relațiile sale diplomatice cu Anglia și Franța în semn de protest împotriva agresiunii acestora împotriva Egiptului.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația și Publicitatea 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"